

I

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění je povinné)

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2008/50/ES

ze dne 21. května 2008

o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduším pro Evropu

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 175 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru (1),

s ohledem na stanovisko Výboru regionů (2),

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy (3),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Šestý akční program Společenství pro životní prostředí přijatý rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1600/2002/ES ze dne 22. července 2002 (4) stanoví potřebu snížit znečištění na úroveň, které minimalizují škodlivé účinky na lidské zdraví, přičemž zvláštní pozornost se věnuje citlivým skupinám obyvatel, a škodlivé účinky na životní prostředí jako celek, zlepšit monitorování a posuzování kvality ovzduší, včetně depozice znečišťujících látek, a poskytovat veřejnosti informace.

(1) Úř. věst. C 195, 18.8.2006, s. 84.

(2) Úř. věst. C 206, 29.8.2006, s. 1.

(3) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 26. září 2006 (Úř. věst. C 306 E, 15.12.2006, s. 102), společný postoj Rady ze dne 25. června 2007 (Úř. věst. C 236 E, 6.11.2007, s. 1) a postoj Evropského parlamentu ze dne 11. prosince 2007. Rozhodnutí Rady ze dne 14. dubna 2008.

(4) Úř. věst. L 242, 10.9.2002, s. 1.

(2) V zájmu ochrany lidského zdraví a životního prostředí jako celku je zvláště důležité bojovat proti emisím znečišťujících látek u zdroje a stanovit a provádět co nejúčinnější opatření na snížení emisí na místní a celostátní úrovni a na úrovni Společenství. Proto je třeba emisím škodlivých látek znečišťujících ovzduší bránit, předcházet jim nebo je omezit a stanovit vhodné cíle pro kvalitu vnějšího ovzduší s ohledem na příslušné normy, pokyny a programy Světové zdravotnické organizace.

(3) Směrnici Rady 96/62/ES ze dne 27. září 1996 o posuzování a řízení kvality vnějšího ovzduší (5), směrnici Rady 1999/30/ES ze dne 22. dubna 1999 o mezních hodnotách pro oxid siřičitý, oxid dusičitý a oxidy dusíku, částice a olovo ve vnějším ovzduší (6), směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/69/ES ze dne 16. listopadu 2000 o mezních hodnotách pro benzen a oxid uhelnatý v ovzduší (7), směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/3/ES ze dne 12. února 2002 o ozonu ve vnějším ovzduší (8) a rozhodnutí Rady 97/101/ES ze dne 27. ledna 1997, kterým se zavádí vzájemná výměna informací a údajů ze sítí a jednotlivých stanic měřících znečištění vnějšího ovzduší v členských státech (9), je třeba důkladně zrevidovat s cílem začlenit do nich nejnovější vývoj v oblasti zdraví a vědy a zkušenosti členských států. V zájmu jasnosti, zjednodušení a administrativní účinnosti je proto vhodné uveřejnit pět aktů nahradit jedinou směrnicí a případně prováděcími pravidly.

(5) Úř. věst. L 296, 21.11.1996, s. 55. Směrnice ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

(6) Úř. věst. L 163, 29.6.1999, s. 41. Směrnice ve znění rozhodnutí Komise 2001/744/ES (Úř. věst. L 278, 23.10.2001, s. 35).

(7) Úř. věst. L 313, 13.12.2000, s. 12.

(8) Úř. věst. L 67, 9.3.2002, s. 14.

(9) Úř. věst. L 35, 5.2.1997, s. 14. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí Komise 2001/752/ES (Úř. věst. L 282, 26.10.2001, s. 69).

- (4) Po získání dostatečných zkušeností v souvislosti s prováděním směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/107/ES ze dne 15. prosince 2004 o obsahu arsenu, kadmia, rtuti, niklu a polycyklických aromatických uhlovodíků ve vnějším ovzduší⁽¹⁾ lze zvážit, zda mohou být její ustanovení sloučena s ustanoveními této směrnice.
- (5) Je třeba uplatňovat společný přístup k posuzování kvality vnějšího ovzduší na základě společných kritérií posuzování. Při posuzování kvality vnějšího ovzduší by měl být brán ohled na velikost skupin obyvatel a ekosystémů, které jsou znečištěny ovzduším vystaveny. Je proto vhodné rozdělit území každého členského státu do zón nebo aglomerací podle hustoty obyvatel.
- (6) Pokud je to možné, měly by se použít techniky modelování, které umožní interpretovat údaje z jednotlivých míst z hlediska geografického rozložení koncentrace. Toto by mohlo posloužit jako základ pro výpočet kolektivní expozice obyvatelstva žijícího v dané oblasti znečišťujícími látkami.
- (7) S cílem zajistit, aby shromážděné informace o znečištění ovzduší byly dostatečně reprezentativní a srovnatelné v rámci Společenství, je nezbytné používat při posuzování kvality vnějšího ovzduší standardizované metody měření a společná kritéria pro počet a umístění měřicích stanic. K posuzování kvality vnějšího ovzduší mohou být použity i jiné metody než měření, a proto je nezbytné vymezit kritéria používání a požadovanou přesnost těchto metod.
- (8) Za účelem lepšího pochopení vlivů těchto znečišťujících látek a vypracování vhodných politik je třeba provést podrobná měření jemných částic ve venkovských pozadových lokalitách. Tato měření by měla být provedena způsobem, který je v souladu s měřeními v rámci programu spolupráce při monitorování a vyhodnocování dálkového přenosu látek znečišťujících ovzduší v Evropě (EMEP) vytvořeného na základě Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států z roku 1979 schválené rozhodnutím Rady 81/462/EHS ze dne 11. června 1981⁽²⁾.
- (9) Je-li stav kvality ovzduší již dobrý, je třeba ho zachovat či zlepšovat. Pokud nejsou splněny cíle kvality vnějšího ovzduší stanovené touto směrnicí, měly by členské státy přijmout opatření za účelem dodržení mezních hodnot a kritických úrovní a případně dosáhnout cílových hodnot a dlouhodobých cílů.
- (10) Ohrožení vegetace a přírodních ekosystémů vlivem znečištění ovzduší je nejzávažnější v místech vzdálených od městských oblastí. Posuzování takových rizik a dodržování kritických úrovní pro ochranu vegetace by se proto mělo zaměřit na místa vzdálená od zastavěných oblastí.
- (11) Jemné částice (PM_{2,5}) mají významné nepříznivé účinky na lidské zdraví. Kromě toho nebyla dosud určena prahová hodnota, pod níž by PM_{2,5} nepředstavovaly riziko. Proto by tato znečišťující látka neměla být regulována stejným způsobem jako jiné látky znečišťující ovzduší. Přístup by měl být zaměřen na celkové snížení koncentrací v městském prostředí s cílem zajistit, aby zlepšení kvality ovzduší bylo přínosem pro velkou část obyvatelstva. Aby však byl všude zajištěn minimální stupeň ochrany zdraví, měl by být tento přístup kombinován s mezní hodnotou, které v první fázi předchází cílová hodnota.
- (12) Stávající cílové hodnoty a dlouhodobé cíle zajištění účinné ochrany proti škodlivým účinkům expozice ozonu na lidské zdraví, vegetaci a ekosystémy by se neměly měnit. Na ochranu před krátkými expozicemi zvýšeným koncentracím ozonu by měla být pro obyvatelstvo jako celek stanovena varovná prahová hodnota ozonu a pro citlivé skupiny obyvatelstva informativní prahová hodnota ozonu. Tyto prahové hodnoty by měly být signálem k zahájení informování veřejnosti o rizicích expozice a provádění případných krátkodobých opatření ke snížení úrovní ozonu, pokud bude varovná prahová hodnota překročena.
- (13) Ozon je znečišťující látka přesahující hranice států, která vzniká v atmosféře z emisí primárních znečišťujících látek a kterou se zabývá směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/81/ES ze dne 23. října 2001 o národních emisních stropcích pro některé látky znečišťující ovzduší⁽³⁾. Pokrok v oblasti dosahování cílů kvality ovzduší a dlouhodobých cílů pro ozon stanovených v této směrnici by měl být určen cíli a emisními stropy stanovenými směrnicí 2001/81/ES a případně prováděním plánů kvality ovzduší stanovených touto směrnicí.
- (14) V zónách a aglomeracích, v nichž jsou překračovány dlouhodobé cíle u ozonu a prahy posuzování u jiných znečišťujících látek, by měla být povinná stacionární měření. Údaje ze stacionárních měření mohou být doplněny modelovými metodami nebo orientačním měřením, které umožní zpracovat údaje z jednotlivých bodů z hlediska geografického rozložení koncentrace. Použití doplňkových metod posuzování by rovněž mělo umožnit snížení minimálního požadovaného počtu míst odběru vzorků pro stacionární měření.
- (15) Příspěvky z přírodních zdrojů lze posuzovat, ale nikoliv regulovat. Pokud tedy lze s dostatečnou přesností určit příspěvky ke znečišťujícím látkám ve vnějším ovzduší z přírodních zdrojů a pokud jsou překročeny zcela nebo částečně způsobena těmito přírodními zdroji, lze tyto příspěvky v souladu s podmínkami stanovenými v této směrnici při posuzování dodržování mezních hodnot pro vnější ovzduší odečíst. Překročení mezních hodnot částic PM₁₀, která lze přičíst zimnímu posypu silnic pískem nebo solí, lze rovněž při posuzování dodržování mezních hodnot pro kvalitu ovzduší odečíst, pokud byla přijata vhodná opatření ke snížení koncentrací.

(1) Úř. věst. L 23, 26.1.2005, s. 3.

(2) Úř. věst. L 171, 27.6.1981, s. 11.

(3) Úř. věst. L 309, 27.11.2001, s. 22. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Rady 2006/105/ES (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 368).

- (16) U zón a aglomerací s obzvláště obtížnými podmínkami by mělo být možné prodloužit lhůtu, v níž musí být mezních hodnot pro kvalitu ovzduší dosaženo, v případech, kdy se navzdory provádění příslušných opatření ke snížení znečištění vyskytnou v konkrétních zónách a aglomeracích vážné problémy s dodržáním hodnot. Jakékoli prodloužení lhůty pro dané zóny a aglomerace by mělo být doprovázeno souhrnným plánem, který posoudí Komise a který zajistí dosažení hodnot v prodloužené lhůtě. K účinnému snížení emisí v časovém rámci stanoveném touto směrnicí pro splnění mezních hodnot bude důležité, aby byla k dispozici nezbytná opatření Společenství odpovídající úmyslu snížit emise u zdroje na úroveň zvolenou v tematické strategii o znečištění ovzduší, a tato opatření by se měla zohledňovat při posuzování žádostí o prodloužení lhůt pro splnění mezních hodnot.
- (17) Nezbytná opatření Společenství pro snížení emisí u zdroje, zejména opatření, kterými se má zlepšit účinnost právních předpisů Společenství týkajících se průmyslových emisí, omezit výfukové emise motorů instalovaných do těžkých nákladních vozidel, dále snížit celostátní emise hlavních znečišťujících látek povolené členskými státy a emise související s doplňováním paliva do benzínových vozidel na čerpacích stanicích a řešit obsah síry v palivech, včetně námořních paliv, by měla být řádně přednostně posouzena všemi dotčenými orgány.
- (18) Pro zóny a aglomerace, v nichž koncentrace znečišťujících látek ve vnějším ovzduší překračují příslušné cílové hodnoty nebo mezní hodnoty kvality ovzduší, by měly být vytvořeny plány kvality ovzduší a případně určité dočasné meze tolerance. Látky znečišťující ovzduší produkuje řada různých zdrojů a činností. K zajištění soudržnosti mezi různými politikami by tyto plány kvality ovzduší měly být pokud možno konzistentní a propojené s plány a programy připravenými podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/80/ES ze dne 23. října 2001 o omezení emisí některých znečišťujících látek do ovzduší z velkých spalovacích zařízení ⁽¹⁾, směrnice 2001/81/ES a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/49/ES ze dne 25. června 2002 o hodnocení a řízení hluku ve venkovním prostředí ⁽²⁾. Cíle kvality vnějšího ovzduší stanovené touto směrnicí se rovněž plně zohlední tam, kde se udělují povolení pro průmyslové činnosti podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/1/ES ze dne 15. ledna 2008 o integrované prevenci a omezování znečištění ⁽³⁾.
- (19) Je třeba vypracovat akční plány určující opatření, která se mají přijmout v krátkodobém horizontu, pokud hrozí riziko překročení jedné nebo více varovných prahových hodnot, s cílem snížit toto riziko a zkrátit délku jeho trvání. Pokud se riziko týká jedné nebo více mezních hodnot nebo cílových hodnot, členské státy mohou případně tyto krátkodobé akční plány vypracovat. Pokud jde o ozon, měly by tyto krátkodobé akční plány zohledňovat ustanovení rozhodnutí Komise 2004/279/ES ze dne 19. března 2004 o pokynech pro provádění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/3/ES o ozonu ve vnějším ovzduší ⁽⁴⁾.
- (20) Pokud následkem významného znečištění, které pochází z jednoho členského státu, dojde nebo by mohlo dojít k překročení úrovně znečišťující látky, členské státy by měly vzájemně konzultovat příslušný cíl kvality ovzduší a případně mez tolerance nebo případnou varovnou prahovou hodnotu. Přeshraniční povaha konkrétních znečišťujících látek, jako jsou ozon nebo jemné částice, může vyžadovat koordinaci mezi sousedícími členskými státy při navrhování a provádění plánů kvality ovzduší a krátkodobých akčních plánů a při informování veřejnosti. Členské státy by případně měly spolupracovat se třetími zeměmi se zvláštním důrazem na rychlé zapojení kandidátských zemí.
- (21) Je nezbytné, aby členské státy a Komise shromažďovaly, vyměňovaly si a šířily informace o kvalitě ovzduší s cílem lépe pochopit vlivy znečištění ovzduší a vytvořit vhodné politiky. Veřejnost by rovněž měla mít vždy k dispozici aktuální informace o koncentracích všech regulovaných znečišťujících látek ve vnějším ovzduší.
- (22) S cílem usnadnit nakládání s informacemi o kvalitě ovzduší a jejich porovnávání by měly být údaje zpřístupněny Komisi ve standardizované podobě.
- (23) Je nezbytné přizpůsobit postupy poskytování údajů, posuzování a podávání zpráv o kvalitě ovzduší, aby jako hlavních nástrojů ke zpřístupnění informací bylo možné používat elektronické prostředky a Internet a aby tak tyto postupy byly v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES ze dne 14. března 2007 o zřízení Infrastruktury pro prostorové informace v Evropském společenství (INSPIRE) ⁽⁵⁾.
- (24) Je vhodné stanovit možnost přizpůsobit kritéria a metody posuzování kvality vnějšího ovzduší vědeckému a technickému pokroku a informacím, jež mají být poskytnuty.
- (25) Jelikož cílů této směrnice nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států a může jich být z důvodu přeshraniční povahy látek znečišťujících ovzduší lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedených cílů.

(1) Úř. věst. L 309, 27.11.2001, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Rady 2006/105/ES.

(2) Úř. věst. L 189, 18.7.2002, s. 12.

(3) Úř. věst. L 24, 29.1.2008, s. 8.

(4) Úř. věst. L 87, 25.3.2004, s. 50.

(5) Úř. věst. L 108, 25.4.2007, s. 1.

- (26) Členské státy by měly stanovit pravidla týkající se sankcí za porušení této směrnice a zajistit jejich uplatňování. Stanovené sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující.
- (27) Některá ustanovení aktů zrušených touto směrnicí by měla zůstat v platnosti, aby bylo zajištěno trvání stávajících mezních hodnot kvality ovzduší pro oxid dusičitý, dokud nebudou od 1. ledna 2010 nahrazeny, trvání ustanovení o podávání zpráv o kvalitě ovzduší, dokud nebudou přijata nová prováděcí opatření, a trvání povinností týkajících se předběžného posuzování kvality ovzduší požadovaného podle směrnice 2004/107/ES.
- (28) Povinnost provést tuto směrnici ve vnitrostátním právu by se měla omezit na ustanovení, která znamenají věcnou změnu oproti předchozím směrnicím.
- (29) Podle bodu 34 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů ⁽¹⁾ jsou členské státy vybízeny k tomu, aby jak pro sebe, tak i v zájmu Společenství sestavily vlastní tabulky, z nichž bude co nejvíce patrné srovnání mezi touto směrnicí a prováděcími opatřeními, a aby tyto tabulky zveřejnily.
- (30) Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie. Usiluje zejména o prosazení začlenění vysoké úrovně ochrany životního prostředí do politik Unie a zlepšení kvality životního prostředí v souladu se zásadou udržitelného rozvoje, jak stanoví článek 37 Listiny základních práv Evropské unie.
- (31) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽²⁾.
- (32) Je třeba zmocnit Komisi k úpravě příloh I až VI, VIII až X a přílohy XV. Jelikož tato opatření mají obecný význam a jejich účelem je změnit jiné než podstatné prvky této směrnice, musí být přijata regulativním postupem s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES.
- (33) Ustanovení o provedení ve vnitrostátním právu vyžaduje, aby členské státy zajistily, že nezbytná měření městského pozadí budou zavedena včas, aby bylo možné stanovit ukazatel průměrné expozice s cílem zajistit splnění požadavků souvisejících s posouzením vnitrostátního cíle snížení expozice a s výpočtem ukazatele průměrné expozice,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví opatření zaměřená na

- 1) vymezení a stanovení cílů kvality vnějšího ovzduší určených k zabránění a předcházení škodlivým účinkům na lidské zdraví a životní prostředí jako celek nebo k jejich snížení;
- 2) posuzování kvality vnějšího ovzduší v členských státech na základě společných metod a kritérií;
- 3) získávání informací o kvalitě vnějšího ovzduší s cílem napomáhat snížení znečištění ovzduší a nepříznivého působení a sledovat dlouhodobé trendy a zlepšení vyplývající z vnitrostátních opatření a opatření Společenství;
- 4) zajištění toho, aby uvedené informace o kvalitě vnějšího ovzduší byly přístupné veřejnosti;
- 5) zachování kvality ovzduší, je-li dobrá, a v ostatních případech její zlepšení;
- 6) podporu intenzivnější spolupráce mezi členskými státy v oblasti omezování znečištění ovzduší.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „vnějším ovzduším“ venkovní vzduch v troposféře kromě pracovišť definovaných ve směrnici 89/654/EHS ⁽³⁾, na něž se vztahují předpisy o zdraví a bezpečnosti při práci a do nichž veřejnost nemá běžně přístup;
- 2) „znečišťující látkou“ látka přítomná ve vnějším ovzduší, která může mít škodlivé účinky na lidské zdraví nebo životní prostředí jako celek;
- 3) „úrovní“ koncentrace znečišťující látky ve vnějším ovzduší nebo její depozice na zemský povrch za určitou dobu;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí 2006/512/ES (Úř. věst. L 200, 22.7.2006, s. 11).

⁽³⁾ Směrnice Rady 89/654/EHS ze dne 30. listopadu 1989 o minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví na pracovišti (Úř. věst. L 393, 30.12.1989, s. 1). Směrnice ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/30/ES (Úř. věst. L 165, 27.6.2007, s. 21).

- 4) „posuzováním“ všechny metody měření, výpočtu, prognózy nebo odhadu úrovní;
- 5) „mezí hodnotou“ úroveň stanovená na základě vědeckých poznatků za účelem zabránění nebo předcházení škodlivým účinkům na lidské zdraví nebo na životní prostředí jako celek nebo jejich snížení, které má být dosaženo ve stanovené lhůtě a která poté již nesmí být překročena;
- 6) „kritickou úroveň“ úroveň stanovená na základě vědeckých poznatků, nad níž může docházet k přímým nepříznivým účinkům na některé receptory, jako jsou stromy, další rostliny nebo přírodní ekosystémy, nikoli však na člověka;
- 7) „mezí tolerance“ procento mezní hodnoty, o které může být tato hodnota za podmínek stanovených v této směrnici překročena;
- 8) „plány kvality ovzduší“ plány, které stanoví opatření pro dosažení mezních nebo cílových hodnot;
- 9) „cílovou hodnotou“ úroveň stanovená za účelem zabránění nebo předcházení škodlivým účinkům na lidské zdraví nebo na životní prostředí jako celek nebo jejich snížení, které má být dosaženo pokud možno ve stanovené lhůtě;
- 10) „varovnou prahovou hodnotou“ úroveň, při jejímž překročení existuje při krátkodobé expozici riziko pro lidské zdraví u obyvatelstva jako celku a při níž musí členské státy neprodleně přijmout opatření;
- 11) „informativní prahovou hodnotou“ úroveň, při jejímž překročení existuje při krátkodobé expozici riziko pro zdraví zvláště citlivých skupin obyvatelstva a k níž jsou nezbytné okamžité a přiměřené informace;
- 12) „horním prahem posuzování“ úroveň, pod níž lze k posuzování kvality vnějšího ovzduší použít kombinaci stacionárních měření a modelování nebo orientační měření;
- 13) „dolním prahem posuzování“ úroveň, pod níž postačí k posuzování kvality vnějšího ovzduší použít pouze modelování nebo objektivní odhad;
- 14) „dlouhodobým cílem“ úroveň, jíž má být dosaženo v dlouhodobém horizontu s cílem zajistit účinnou ochranu lidského zdraví a životního prostředí, s výjimkou případů, kdy jí nelze dosáhnout prostřednictvím přiměřených opatření;
- 15) „příspěvky z přírodních zdrojů“ emise znečišťujících látek, které nejsou přímo ani nepřímo způsobeny lidskou činností, včetně přírodních událostí, jako jsou sopečné výbuchy, seizmická činnost, geotermální činnost, požáry ve volné přírodě, výskyt silných větrů, mořské záplavy nebo atmosférická resuspenze či přenos přírodních částic ze suchých oblastí;
- 16) „zónou“ část území členského státu, která je tímto členským státem vymezena pro účely posuzování a řízení kvality ovzduší;
- 17) „aglomerací“ zóna, která je městskou aglomerací s počtem obyvatel vyšším než 250 000, nebo v případě aglomerací s počtem obyvatel nižším nebo rovnajícím se 250 000 zóna s danou hustotou obyvatelstva na km² stanovenou členskými státy;
- 18) „PM₁₀“ částice, které projdou velikostně selektivním vstupním filtrem definovaným v referenční metodě odběru vzorků a měření PM₁₀ EN 12341, vykazujícím pro aerodynamický průměr 10 μm odlučovací účinnost 50 %;
- 19) „PM_{2,5}“ částice, které projdou velikostně selektivním vstupním filtrem definovaným v referenční metodě odběru vzorků a měření PM_{2,5} EN 14907, vykazujícím pro aerodynamický průměr 2,5 μm odlučovací účinnost 50 %;
- 20) „ukazatelem průměrné expozice“ průměrná úroveň určená na základě měření v městských pozadových lokalitách po celém území členského státu, která odráží expozici obyvatelstva. Využívá se při výpočtu celostátního cíle snížení expozice a při výpočtu maximální expoziční koncentrace;
- 21) „maximální expoziční koncentrací“ úroveň stanovená na základě ukazatele průměrné expozice s cílem omezit škodlivé účinky na lidské zdraví, jíž má být do určité doby dosaženo;
- 22) „celostátním cílem snížení expozice“ procento snížení průměrné expozice obyvatelstva členského státu stanovené na období referenčního roku za účelem omezení škodlivých účinků na lidské zdraví, jehož má být dosaženo pokud možno ve stanovené lhůtě;
- 23) „městskými pozadovými lokalitami“ místa v městských oblastech, kde jsou patrné úrovně reprezentativní pro expozici městského obyvatelstva obecně;
- 24) „oxydy dusíku“ součet objemových poměrů (ppbv) oxidu dusnatého a oxidu dusičitého vyjádřený v jednotkách hmotnostní koncentrace oxidu dusičitého (μg/m³);
- 25) „stacionárním měřením“ měření prováděná kontinuálně nebo jednorázovým odběrem vzorků na určených místech za účelem zjištění hodnot v souladu s příslušnými cíli týkajícími se kvality údajů;
- 26) „orientačním měřením“ měření, které splňuje méně přísné cíle týkající se kvality údajů, než které jsou vyžadovány pro stacionární měření;

- 27) „těkavými organickými sloučeninami“ (VOC) organické sloučeniny z antropogenních a biogenních zdrojů, s výjimkou methanu, které mohou reagovat s oxidy dusíku za přítomnosti slunečního světla produkovat fotochemické oxidanty;
- 28) „prekursorů ozonu“ látky, které přispívají k tvorbě přízemního ozonu, z nichž některé jsou uvedeny v příloze X.

Článek 3

Příslušné orgány a subjekty

Členské státy určí na náležitých úrovních příslušné orgány a subjekty pověřené

- posuzováním kvality vnějšího ovzduší;
- schvalováním systémů měření (metody, vybavení, sítě a laboratoře);
- zajišťováním přesnosti měření;
- analýzou metod posuzování;
- koordinací případných programů Společenství týkajících se zajištění kvality, které organizuje Komise, na svém území;
- spoluprací s ostatními členskými státy a Komisí.

Příslušné orgány a subjekty musí v odpovídajících případech splňovat požadavky uvedené v oddíle C přílohy I.

Článek 4

Stanovení zón a aglomerací

Členské státy na celém svém území stanoví zóny a aglomerace. Posuzování kvality ovzduší a řízení kvality ovzduší se provádí ve všech zónách a aglomeracích.

KAPITOLA II

POSUZOVÁNÍ KVALITY VNĚJŠÍHO OVZDUŠÍ

ODDÍL 1

Posuzování kvality vnějšího ovzduší, pokud jde o oxid siřičitý, oxid dusičitý a oxidy dusíku, částice, olovo, benzen a oxid uhelnatý

Článek 5

Systém posuzování

1. Pro oxid siřičitý, oxid dusičitý a oxidy dusíku, částice (PM₁₀ a PM_{2,5}), olovo, benzen a oxid uhelnatý se použijí horní a dolní prahy posuzování stanovené v oddíle A přílohy II.

Každá zóna a aglomerace se klasifikuje na základě těchto prahů posuzování.

2. Klasifikace podle odstavce 1 se přezkoumá nejméně každých pět let postupem podle oddílu B přílohy II.

V případě významných změn činností souvisejících s koncentracemi oxidu siřičitého, oxidu dusičitého nebo případně oxidů dusíku, částic (PM₁₀, PM_{2,5}), olova, benzenu a oxidu uhelnatého ve vnějším ovzduší se však klasifikace přezkoumá častěji.

Článek 6

Kritéria posuzování

1. Členské státy provádějí posuzování kvality vnějšího ovzduší, pokud jde o znečišťující látky uvedené v článku 5, ve všech svých zónách a aglomeracích v souladu s kritérii stanovenými v odstavcích 2, 3 a 4 tohoto článku a v souladu s kritérii stanovenými v příloze III.

2. Ve všech zónách a aglomeracích, v nichž úroveň znečišťujících látek uvedených v odstavci 1 překračuje horní prah posuzování stanovený pro tyto znečišťující látky, se k posuzování kvality vnějšího ovzduší použije stacionární měření. Aby stacionární měření poskytovala dostatečné informace o prostorovém rozložení kvality vnějšího ovzduší, mohou být doplněna modelováním nebo orientačními měřeními.

3. Ve všech zónách a aglomeracích, v nichž je úroveň znečišťujících látek uvedených v odstavci 1 nižší než horní prah posuzování stanovený pro tyto látky, může být k posuzování kvality vnějšího ovzduší použita kombinace stacionárních měření a modelování nebo orientačních měření.

4. Ve všech zónách a aglomeracích, v nichž je úroveň znečišťujících látek uvedených v odstavci 1 nižší než dolní prah posuzování stanovený pro tyto látky, postačí k posuzování kvality vnějšího ovzduší použít metody modelování nebo metody objektivního odhadu či obě tyto metody.

5. Kromě posuzování uvedených v odstavcích 2, 3 a 4 se ve venkovských požadových lokalitách vzdálených od významných zdrojů znečišťování ovzduší provádějí měření pro získání alespoň ročních průměrných údajů o celkové hmotnostní koncentraci a o koncentracích chemických složek jemných částic (PM_{2,5}), přičemž se řídí těmito kritérii:

- na každých 100 000 km² se zřídí jedno místo odběru vzorků;
- každý členský stát zřídí za účelem dosažení potřebného prostorového rozložení alespoň jednu měřicí stanici nebo může na základě dohody s přílehlými členskými státy zříditi jednu nebo více společných měřicích stanic pokrývajících příslušné sousedící zóny;

- c) monitorování se případně koordinuje s monitorovací strategií a programem měření v rámci programu spolupráce při monitorování a vyhodnocování dálkového přenosu látek znečišťujících ovzduší v Evropě (EMEP);
- d) oddíly A a C přílohy I se použijí v souvislosti s cíli týkajícími se kvality údajů pro měření hmotnostní koncentrace částic a příloha IV se použije v plném rozsahu.

Členské státy informují Komisi o měřicích metodách používaných pro měření chemického složení jemných částic ($PM_{2,5}$).

Článek 7

Místa odběru vzorků

1. Poloha míst odběru vzorků pro měření oxidu siřičitého, oxidu dusičitého a oxidu dusíku, částic (PM_{10} , $PM_{2,5}$), olova, benzenu a oxidu uhelnatého ve vnějším ovzduší se stanoví v souladu s kritérii uvedenými v příloze III.
2. V žádné zóně nebo aglomeraci, v nichž jsou jediným zdrojem informací pro posuzování kvality ovzduší stacionární měření, nesmí být počet míst odběru vzorků pro žádnou příslušnou znečišťující látku menší než minimální počet míst odběru vzorků uvedený v oddíle A přílohy V.
3. V zónách a aglomeracích, v nichž jsou údaje z míst odběru vzorků pro stacionární měření doplňovány údaji z modelování nebo orientačního měření, může být celkový počet míst odběru vzorků podle oddílu A přílohy V snížen až na 50 % za předpokladu, že jsou splněny tyto podmínky:
 - a) doplňkové metody poskytují dostatečné informace pro posuzování kvality ovzduší, pokud jde o mezní hodnoty nebo varovné prahové hodnoty, jakož i přiměřené informace pro veřejnost;
 - b) počet míst odběru vzorků, která mají být zřízena, a prostorové rozložení jiných metod jsou dostatečné k tomu, aby koncentrace příslušné znečišťující látky byla stanovena v souladu s cíli v oblasti kvality údajů podle oddílu A přílohy I, a umožňují, aby výsledky posuzování splnily kritéria uvedená v oddíle B přílohy I.

Při posuzování kvality ovzduší, pokud jde o mezní hodnoty, se vezmou v úvahu výsledky modelování nebo orientačního měření.

4. Komise sleduje, jak členské státy uplatňují kritéria pro výběr míst odběru vzorků, aby se umožnilo harmonizované uplatňování těchto kritérií v celé Evropské unii.

Článek 8

Referenční metody měření

1. Členské státy použijí referenční metody měření a kritéria uvedená v oddílech A a C přílohy VI.

2. Jiné metody měření mohou být použity za podmínek stanovených v oddíle B přílohy VI.

ODDÍL 2

Posuzování kvality vnějšího ovzduší z hlediska ozonu

Článek 9

Kritéria posuzování

1. Pokud během některého z předcházejících pěti let měření koncentrace ozonu v zóně nebo aglomeraci překročily dlouhodobé cíle uvedené v oddíle C přílohy VII, provádí se stacionární měření.
2. Pokud jsou k dispozici údaje za méně než pět let, mohou členské státy za účelem určení, zda byly dlouhodobé cíle podle odstavce 1 během těchto pěti let překročeny, kombinovat výsledky z krátkodobých měřicích kampaní uskutečněných v době a v místech s pravděpodobně nejvyššími úrovněmi s výsledky z emisních inventur a modelování.

Článek 10

Místa odběru vzorků

1. Poloha míst odběru vzorků pro měření ozonu se stanoví v souladu s kritérii uvedenými v příloze VIII.
2. Počet míst odběru vzorků pro stacionární měření ozonu nesmí být v žádné zóně nebo aglomeraci, v níž je měření jediným zdrojem informací pro posuzování kvality ovzduší, menší než minimální počet míst odběru vzorků uvedený v oddíle A přílohy IX.
3. V zónách a aglomeracích, v nichž jsou údaje z míst odběru vzorků pro stacionární měření doplňovány údaji z modelování nebo orientačních měření, může být počet míst odběru vzorků podle oddílu A přílohy IX snížen za předpokladu, že jsou splněny tyto podmínky:
 - a) doplňkové metody poskytují dostatečné informace pro posuzování kvality ovzduší, pokud jde o cílové hodnoty, dlouhodobé cíle, informační a varovné prahové hodnoty;
 - b) počet míst odběru vzorků, která mají být zřízena, a prostorové rozložení jiných metod jsou dostatečné k tomu, aby koncentrace ozonu byla stanovena v souladu s cíli v oblasti kvality údajů podle oddílu A přílohy I, a umožňují, aby výsledky posuzování splnily kritéria uvedená v oddíle B přílohy I;

- c) počet míst odběru vzorků v každé zóně a aglomeraci činí alespoň jedno místo odběru vzorků na dva miliony obyvatel nebo jedno místo odběru vzorků na 50 000 km^2 podle toho, co představuje vyšší počet míst odběru vzorků, ale nesmí být menší než jedno místo odběru vzorků v každé zóně nebo aglomeraci;

d) ve všech zbývajících místech odběru vzorků, kromě venkovských požadových stanic uvedených v oddíle A přílohy VIII, se měří koncentrace oxidu dusičitého.

Při posuzování kvality ovzduší, pokud jde o cílové hodnoty, se vezmou v úvahu výsledky modelování nebo orientačního měření.

4. Oxid dusičitý se měří nejméně v 50 % míst odběru vzorků ozonu požadovaných podle oddílu A přílohy IX. Toto měření je kontinuální, s výjimkou venkovských požadových stanic uvedených v oddíle A přílohy VIII, kde lze použít i jiné metody měření.

5. V zónách a aglomeracích, v nichž jsou koncentrace za každý z předchozích pěti let měření nižší než dlouhodobé cíle, se počet míst odběru vzorků pro stacionární měření stanoví v souladu s oddílem B přílohy IX.

6. Každý členský stát zajistí, aby na jeho území bylo zřízeno a provozováno alespoň jedno místo odběru vzorků, které by poskytovalo údaje o koncentracích prekurzorů ozonu uvedených v příloze X. Každý členský stát zvolí počet a umístění stanic, kde se mají měřit koncentrace prekurzorů ozonu, s přihlédnutím k cílům a metodám uvedeným v příloze X.

Článek 11

Referenční metody měření

1. Členské státy použijí referenční metodu pro měření ozonu uvedenou v bodě 8 oddílu A přílohy VI. Jiné metody měření mohou být použity za podmínek stanovených v oddíle B přílohy VI.
2. Každý členský stát informuje Komisi o používaných metodách odběru vzorků a měření VOC, uvedených v příloze X.

KAPITOLA III

ŘÍZENÍ KVALITY VNĚJŠÍHO OVZDUŠÍ

Článek 12

Požadavky v případech, kdy jsou úrovně nižší než mezní hodnoty

V zónách a aglomeracích, v nichž jsou úrovně oxidu siřičitého, oxidu dusičitého, PM_{10} , $PM_{2,5}$, olova, benzenu a oxidu uhelnatého ve vnějším ovzduší nižší než příslušné mezní hodnoty uvedené v přílohách XI a XIV, členské státy udržují úrovně těchto znečišťujících látek pod mezními hodnotami a usilují o zachování co nejlepší kvality vnějšního ovzduší, která je v souladu s udržitelným rozvojem.

Článek 13

Mezní hodnoty a varovné prahové hodnoty pro ochranu lidského zdraví

1. Členské státy zajistí, aby úrovně oxidu siřičitého, PM_{10} , olova a oxidu uhelnatého ve vnějším ovzduší nepřekračovaly

v žádné části jejich zón a aglomerací mezní hodnoty stanovené v příloze XI.

Pokud jde o oxid dusičitý a benzen, nesmějí být mezní hodnoty uvedené v příloze XI překračovány ode dne v ní uvedeného.

Splnění těchto požadavků se posuzuje podle přílohy III.

Meze tolerance stanovené v příloze XI se použijí podle čl. 22 odst. 3 a čl. 23 odst. 1.

2. Varovné prahové hodnoty pro koncentrace oxidu siřičitého a oxidu dusičitého ve vnějším ovzduší jsou stanoveny v oddíle A přílohy XII.

Článek 14

Kritické úrovně

1. Členské státy zajistí dodržování kritických úrovní uvedených v příloze XIII posuzovaných podle oddílu A přílohy III.
2. Pokud je jediným zdrojem informací pro posuzování kvality ovzduší stacionární měření, nesmí být počet míst odběru vzorků menší než minimální počet uvedený v oddíle C přílohy V. Pokud jsou tyto informace doplňovány orientačním měřením nebo modelováním, může být minimální počet míst odběru vzorků snížen až o 50 %, je-li možné posuzované koncentrace příslušné znečišťující látky stanovit v souladu s cíli v oblasti kvality údajů uvedenými v oddíle A přílohy I.

Článek 15

Celostátní cíl snížení expozice $PM_{2,5}$ pro ochranu lidského zdraví

1. Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření, která nevyžadují neúměrné náklady, ke snížení expozice $PM_{2,5}$ s cílem dosáhnout celostátního cíle snížení expozice stanoveného v oddíle B přílohy XIV ve lhůtě v něm uvedené.
2. Členské státy zajistí, aby ukazatel průměrné expozice pro rok 2015 stanovený v souladu s oddílem A přílohy XIV nepřekročil maximální expoziční koncentraci stanovenou v oddíle C uvedené přílohy.
3. Průměrný ukazatel expozice pro $PM_{2,5}$ se posuzuje v souladu s oddílem A přílohy XIV.
4. Každý členský stát zajistí v souladu s přílohou III, aby rozmístění a počet míst odběru vzorků, na nichž je založen průměrný ukazatel expozice pro $PM_{2,5}$, náležitě odrazily celkovou expozici obyvatelstva. Počet míst odběru vzorků nesmí být nižší než počet stanovený na základě oddílu B přílohy V.

Článek 16

Cílové hodnoty a mezní hodnoty PM_{2,5} pro ochranu lidského zdraví

1. Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření, která nevyžadují neúměrné náklady s cílem zajistit, aby koncentrace PM_{2,5} ve vnějším ovzduší nepřekračovaly cílovou hodnotu stanovenou v oddíle D přílohy XIV, a to ode dne v něm uvedeného.

2. Členské státy zajistí, aby koncentrace PM_{2,5} ve vnějším ovzduší v žádné části jejich zón a aglomerací nepřekračovaly mezní hodnotu stanovenou v oddíle E přílohy XIV, a to ode dne v něm uvedeného. Splnění tohoto požadavku se posuzuje podle přílohy III.

3. Mez tolerance stanovená v oddíle E přílohy XIV se použije v souladu s čl. 23 odst. 1.

Článek 17

Požadavky v případě zón a aglomerací, v nichž koncentrace ozonu překračují cílové hodnoty a dlouhodobé cíle

1. Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření, která nevyžadují neúměrné náklady, k zajištění toho, aby bylo dosaženo cílových hodnot a dlouhodobých cílů.

2. V případě zón a aglomerací, v nichž je překročena cílová hodnota, zajistí členské státy, aby byl proveden program přípravený podle článku 6 směrnice 2001/81/ES a případně plán kvality ovzduší za účelem dosažení cílových hodnot, s výjimkou případů, kdy jich nelze dosáhnout prostřednictvím opatření, která nevyžadují neúměrné náklady, a to ode dne uvedeného v oddíle B přílohy VII této směrnice.

3. V zónách a aglomeracích, v nichž jsou úrovně ozonu ve vnějším ovzduší vyšší než dlouhodobé cíle, ale nižší než nebo stejně vysoké jako cílové hodnoty, členské státy připraví a provedou nákladově efektivní opatření za účelem dosažení dlouhodobých cílů. Tato opatření jsou přinejmenším v souladu se všemi plány kvality ovzduší a s programem podle odstavce 2.

Článek 18

Požadavky v případě zón a aglomerací, v nichž koncentrace ozonu splňují dlouhodobé cíle

V zónách a aglomeracích, v nichž úrovně ozonu splňují dlouhodobé cíle, členské státy, pokud to okolnosti včetně přeshraniční povahy znečištění ozonem a meteorologických podmínek dovo-lují, udržují tyto úrovně pod dlouhodobými cíli a prostřednictvím přiměřených opatření zachovávají co nejlepší kvalitu ovzduší sloučitelnou s udržitelným rozvojem a s vysokou úrovní ochrany životního prostředí a lidského zdraví.

Článek 19

Opatření požadovaná v případě překročení informativních nebo varovných prahových hodnot

Dojde-li k překročení informativní prahové hodnoty nebo jakékoli varovné prahové hodnoty uvedené v příloze XII, přijmou členské státy nezbytná opatření k informování veřejnosti prostřednictvím rozhlasu, televize, tisku nebo internetu.

Členské státy rovněž zasílají Komisi předběžné informace o naměřených úrovních a délce trvání období, během nichž byla varovná nebo informativní prahová hodnota překročena.

Článek 20

Přispívání přírodních zdrojů

1. Členské státy zasílají Komisi za daný rok seznamy zón a aglomerací, v nichž jsou překročeny mezní hodnoty u dané znečišťující látky způsobena přírodními zdroji. Členské státy poskytují informace o koncentracích a zdrojích a důkazy o tom, že překročení lze připsat přírodním zdrojům.

2. V případě, že je Komise informována o překročení, jež lze přičíst přírodním zdrojům podle odstavce 1, nepovažuje se toto překročení za překročení pro účely této směrnice.

3. Komise do 11. června 2010 zveřejní pokyny pro prokazování a odečítání překročení, která lze připsat přírodním zdrojům.

Článek 21

Překročení, jež lze připsat zimnímu posypu silnic pískem nebo solí

1. Členské státy mohou vymezit zóny nebo aglomerace, v nichž jsou mezní hodnoty PM₁₀ ve vnějším ovzduší překročeny v důsledku resuspendování částic ze zimního posypu silnic pískem nebo solí.

2. Členské státy zašlou Komisi seznam všech takových zón a aglomerací spolu s informacemi o koncentracích PM₁₀ a jejich zdrojích.

3. Při informování Komise podle článku 27 členské státy poskytnou nezbytné důkazy, jimiž prokáží, že všechna překročení nastala v důsledku těchto resuspendovaných částic a že byla přijata přiměřená opatření na snížení těchto koncentrací.

4. Aniž je dotčen článek 20, musí členské státy v případě zón a aglomerací podle odstavce 1 tohoto článku vypracovat plán kvality ovzduší stanovené v článku 23 pouze tehdy, pokud lze překročení připsat jiným zdrojům PM₁₀ než zimnímu posypu silnic pískem nebo solí.

5. Komise zveřejní pokyny pro určování příspěvků vznikajících resuspenzí částic ze zimního posypu silnic pískem nebo solí do 11. června 2010.

Článek 22

Prodloužení lhůt pro dosažení některých mezních hodnot a zproštění povinnosti tyto mezní hodnoty uplatňovat

1. Pokud v dané zóně nebo aglomeraci nelze splnit mezní hodnoty pro oxid dusičitý nebo benzen v rámci lhůt stanovených v příloze XI, může členský stát tyto lhůty pro konkrétní zónu nebo aglomeraci prodloužit nejvýše o pět let, a to za podmínky, že pro zónu nebo aglomeraci, na niž by se prodloužení vztahovalo, se v souladu s článkem 23 vypracuje plán kvality ovzduší; tento plán kvality ovzduší se doplní informacemi uvedenými v oddíle B přílohy XV v souvislosti s danými znečišťujícími látkami a ukazuje, jak bude dosaženo cíle dodržování mezních hodnot před uplynutím nové lhůty.

2. Pokud v dané zóně nebo aglomeraci nelze mezní hodnoty pro PM_{10} uvedené v příloze XI dodržet v důsledku specifických rozptylových vlastností lokality, nepříznivých klimatických podmínek nebo přeshraničního příspěvku, je členský stát zproštěn povinnosti uplatňovat tyto mezní hodnoty do 11. června 2011, pokud jsou splněny podmínky stanovené v odstavci 1 a pokud členský stát prokáže, že na celostátní, regionální a místní úrovni byla přijata veškerá náležitá opatření nutná k dodržení lhůt.

3. Pokud členský stát použije odstavec 1 nebo 2, zajistí, aby mezní hodnota nebyla u žádné znečišťující látky překročena o více než o maximální mez tolerance uvedenou v příloze XI pro každou příslušnou znečišťující látku.

4. Členské státy oznámí Komisi, kde lze podle jejich názoru použít odstavce 1 nebo 2, a oznámí plán kvality ovzduší uvedený v odstavci 1 včetně všech příslušných informací nezbytných k tomu, aby Komise mohla posoudit, zda jsou či nejsou splněny příslušné podmínky. V rámci posuzování Komise zohlední odhadované účinky opatření, která byla přijata členskými státy, na kvalitu vnějšího ovzduší v členských státech v současnosti i v budoucnosti, jakož i odhadované účinky stávajících i plánovaných opatření na úrovni Společenství, která Komise navrhne, na kvalitu vnějšího ovzduší.

Pokud do devíti měsíců od obdržení tohoto oznámení Komise nevznese žádné námitky, považují se příslušné podmínky pro použití odstavce 1 nebo 2 za splněné.

Pokud jsou námitky vzneseny, může Komise členské státy požádat, aby plány kvality ovzduší upravily nebo předložily nové.

KAPITOLA IV

PLÁNY

Článek 23

Plány kvality ovzduší

1. Pokud v daných zónách nebo aglomeracích překračují úroveň znečišťujících látek ve vnějším ovzduší jakoukoli mezní hodnotu nebo cílovou hodnotu, a v každém případě navíc i jakoukoliv příslušnou mez tolerance, členské státy zajistí, aby byly pro tyto zóny nebo aglomerace vypracovány plány kvality ovzduší za účelem dosažení příslušné mezní nebo cílové hodnoty uvedené v přílohách XI a XIV.

V případech překročení mezních hodnot, u nichž již uplynula lhůta, od které je třeba hodnoty dodržovat, stanoví plány kvality ovzduší náležitá opatření, aby bylo období překročení co možná nejkratší. Plány kvality ovzduší mohou navíc zahrnovat zvláštní opatření zaměřená na ochranu citlivých skupin obyvatelstva, včetně dětí.

Tyto plány kvality ovzduší obsahují alespoň informace uvedené v oddíle A přílohy XV a mohou zahrnovat opatření podle článku 24. Tyto plány se Komisi sdělí neprodleně a nejpozději dva roky po skončení roku, v němž bylo zaznamenáno první překročení.

Pokud je třeba připravit nebo provést plány kvality ovzduší pro více znečišťujících látek, členské státy případně připraví a provedou integrované plány kvality ovzduší týkající se všech příslušných znečišťujících látek.

2. Členské státy v proveditelném rozsahu zajistí soulad s jinými plány vyžadovanými podle směrnice 2001/80/ES, směrnice 2001/81/ES nebo směrnice 2002/49/ES za účelem splnění příslušných cílů v oblasti životního prostředí.

Článek 24

Krátkodobé akční plány

1. Pokud v dané zóně nebo aglomeraci existuje riziko, že úroveň znečišťujících látek překročí jednu nebo více varovných prahových hodnot uvedených v příloze XII, vypracují členské státy akční plány uvádějící opatření, jež mají být v krátkodobém horizontu přijata za účelem snížení rizika nebo doby trvání tohoto překročení. Pokud riziko platí pro jednu nebo více mezních hodnot nebo cílových hodnot uvedených v přílohách VII, XI a XIV, mohou členské státy případně vypracovat tyto krátkodobé akční plány.

Pokud však existuje riziko, že bude překročena varovná prahová hodnota pro ozon uvedená v oddíle B přílohy XII, vypracují členské státy tyto krátkodobé akční plány, pouze pokud podle jejich názoru existuje s ohledem na vnitrostátní zeměpisné, meteorologické a hospodářské podmínky významná možnost, že sníží riziko, zkrátí dobu trvání nebo sníží závažnost tohoto překročení. Při přípravě tohoto krátkodobého akčního plánu zohlední členské státy rozhodnutí 2004/279/ES.

2. Krátkodobé akční plány uvedené v odstavci 1 mohou v konkrétních případech stanovit účinná opatření pro regulaci a případně i pozastavení činností, které přispívají k riziku překročení příslušných mezních či cílových hodnot nebo varovné prahové hodnoty. Tyto akční plány mohou zahrnovat opatření týkající se provozu motorových vozidel, stavebních prací, lodí v kotvištích a využívání průmyslových zařízení nebo výrobků a vytápění domácností. V rámci těchto plánů lze rovněž zvážit zvláštní kroky zaměřené na ochranu citlivých skupin obyvatelstva, včetně dětí.

3. Pokud členské státy vypracují krátkodobý akční plán, zpřístupní veřejnosti a příslušným organizacím, jako jsou organizace zaměřené na životní prostředí, organizace spotřebitelů, organizace zastupující zájmy citlivých skupin obyvatelstva, jiné významné subjekty zaměřené na zdravotní péči a zainteresované odvětvové svazy, jak výsledky svých výzkumů ohledně proveditelnosti a obsah konkrétních krátkodobých akčních plánů, tak i informace o provádění těchto plánů.

4. Komise poprvé do 11. června 2010 a poté v pravidelných intervalech zveřejňuje příklady osvědčených postupů pro vypracovávání krátkodobých akčních plánů, včetně příkladů osvědčených postupů na ochranu citlivých skupin obyvatelstva, včetně dětí.

Článek 25

Znečištění ovzduší přesahující hranice států

1. Pokud je překročena jakákoli varovná prahová hodnota, mezní nebo cílová hodnota a navíc jakákoli příslušná mez tolerance nebo dlouhodobý cíl v důsledku významného přenosu látek znečišťujících ovzduší nebo jejich prekurzorů přes hranice států, dotyčné členské státy spolupracují a případně navrhnou společné činnosti, jako například přípravu společných nebo koordinovaných plánů kvality ovzduší podle článku 23, s cílem odstranit tato překročení uplatněním vhodných, ale přiměřených opatření.

2. Komise se vyzývá k účasti a pomoci při veškeré spolupráci podle odstavce 1. Komise vezme v úvahu zprávy vypracované podle článku 9 směrnice 2001/81/ES a případně zváží, zda je na úrovni Společenství zapotřebí přijmout další opatření s cílem omezit emise prekurzorů, které přeshraniční znečištění způsobily.

3. Členské státy, pokud je to vhodné podle článku 24, připraví a provedou společné krátkodobé akční plány vztahující se na sousedící zóny v jiných členských státech. Členské státy zajistí, aby sousedící zóny v jiných členských státech, které vypracovaly krátkodobé akční plány, obdržely veškeré potřebné informace.

4. Pokud jsou informativní a varovné prahové hodnoty překročeny v zónách nebo aglomeracích v blízkosti státních hranic,

jsou co nejdříve informovány příslušné orgány dotyčných sousedících členských států. Tyto informace se rovněž zpřístupní veřejnosti.

5. Při přípravě plánů uvedených v odstavcích 1 a 3 a při informování veřejnosti podle odstavce 4 členské státy případně usilují o spolupráci se třetími zeměmi, a zejména s kandidátskými zeměmi.

KAPITOLA V

INFORMOVÁNÍ A PODÁVÁNÍ ZPRÁV

Článek 26

Informování veřejnosti

1. Členské státy zajistí, aby byla veřejnost i příslušné organizace, jako jsou organizace zaměřené na životní prostředí, spotřebitelské organizace, organizace zastupující zájmy citlivých skupin obyvatelstva, jiné příslušné subjekty zaměřené na zdravotní péči a příslušné odvětvové svazy, řádně a včas informovány o těchto skutečnostech:

- kvalitě vnějšího ovzduší v souladu s přílohou XVI;
- veškerých rozhodnutích o prodloužení podle čl. 22 odst. 1;
- veškerých výjimkách podle čl. 22 odst. 2;
- plánech kvality ovzduší stanovených v čl. 22 odst. 1 a v článku 23 a o programech uvedených v čl. 17 odst. 2.

Informace se zpřístupňují zdarma prostřednictvím jakéhokoli snadno přístupného sdělovacího prostředku, včetně internetu nebo jiných vhodných telekomunikačních prostředků, a zohledňují ustanovení směrnice 2007/2/ES.

2. Členské státy zpřístupní veřejnosti výroční zprávy týkající se všech znečišťujících látek, na které se vztahuje tato směrnice.

Tyto zprávy obsahují přehled úrovní překračujících mezní hodnoty, cílové hodnoty, dlouhodobé cíle, informativní prahové hodnoty a varovné prahové hodnoty za příslušná průměrovaná období. Tyto informace doprovází stručné posouzení účinků těchto překročení. Zprávy mohou případně obsahovat další informace a posouzení týkající se ochrany lesů, jakož i informace o dalších znečišťujících látkách, jejichž monitorování stanoví tato směrnice, jako jsou mimo jiné vybrané neregulované prekurzory ozonu uvedené v oddíle B přílohy X.

3. Členské státy informují veřejnost o příslušných orgánech a subjektech jmenovaných v souvislosti s úkoly uvedenými v článku 3.

Článek 27

Předávání informací a zpráv

1. Členské státy zajistí, aby byly informace o vnějším ovzduší poskytovány Komisi v požadovaných lhůtách určených prováděcími opatřeními uvedenými v čl. 28 odst. 2.

2. V každém případě se za zvláštním účelem posouzení dodržování mezních hodnot a kritických úrovní a dosahování cílových hodnot tyto informace do devíti měsíců po skončení každého roku zpřístupní Komisi, přičemž zahrnují:

- a) změny provedené v daném roce, pokud jde o seznam a vymezení zón a aglomerací uvedených v článku 4;
- b) seznam zón a aglomerací, v nichž je úroveň jedné nebo více znečišťujících látek vyšší než mezní hodnoty a případně mez tolerance nebo vyšší než cílové hodnoty nebo kritické úrovně, a pro tyto zóny a aglomerace
 - i) zjištěné úrovně a případně datum a období, kdy byly tyto hodnoty zaznamenány,
 - ii) případně posouzení hodnot, kterými přispívají ke zjištěným úrovním přírodní zdroje a resuspenze částic ze zimního posypu silnic pískem nebo solí, jak jsou ohlášeny Komisi podle článků 20 a 21.

3. Odstavce 1 a 2 se vztahují na informace shromažďované od druhého kalendářního roku po vstupu v platnost prováděcích opatření uvedených v čl. 28 odst. 2.

Článek 28

Prováděcí opatření

1. Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice, totiž přílohy I až VI, VIII až X a přílohu XV, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 29 odst. 3.

Změny však nesmějí přímo ani nepřímo upravovat

- a) mezní hodnoty, cíle snížení expozice, kritické úrovně, cílové hodnoty, informativní nebo varovné prahové hodnoty ani dlouhodobé cíle uvedené v příloze VII a v přílohách XI až XIV, ani
- b) data splnění jednotlivých parametrů uvedených v písmeni a).

2. Komise určí regulativním postupem podle čl. 29 odst. 2 dodatečné informace, které mají členské státy zveřejnit podle článku 27, jakož i lhůty, v nichž budou tyto informace sdělovány.

Komise rovněž určí regulativním postupem podle čl. 29 odst. 2 způsoby zefektivnění způsobu oznamování údajů a vzájemné výměny informací a údajů ze sítí a jednotlivých stanic pro měření znečištění vnějšího ovzduší v členských státech.

3. Komise vypracuje obecné pokyny pro dohody o zřízení společných měřicích stanic uvedených v čl. 6 odst. 5.

4. Komise zveřejní pokyny pro prokázání rovnocennosti podle oddílu B přílohy VI.

KAPITOLA VI

VÝBOR, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 29

Výbor

1. Komisi je nápomocen Výbor pro kvalitu vnějšího ovzduší.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí č. 1999/468/ES je tři měsíce.
3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Článek 30

Sankce

Členské státy stanoví pravidla pro sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých na základě této směrnice a přijmou veškerá opatření nezbytná pro zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 31

Zrušující a přechodná ustanovení

1. Směrnice 96/62/ES, 1999/30/ES, 2000/69/ES a 2002/3/ES se zrušují s účinkem od 11. června 2010, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůty pro provedení těchto směrnic ve vnitrostátním právu a jejich použitelnost.

Od 11. června 2008 se však použijí tato ustanovení:

- a) v článku 12 směrnice 96/62/ES se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Podrobná pravidla pro poskytování informací podle článku 11 budou přijata postupem podle odstavce 3.“;
- b) ve směrnici 1999/30/ES se zrušuje odstavec 7 článku 7, první poznámka pod čarou v bodě I přílohy VIII a bod VI přílohy IX;
- c) ve směrnici 2000/69/ES se zrušuje odstavec 7 článku 5 a bod III přílohy VII;
- d) ve směrnici 2002/3/ES se zrušuje odstavec 5 článku 9 a bod II přílohy VIII.

2. Aniž je dotčen odst. 1 první pododstavce, zůstávají v platnosti tato ustanovení:

- a) článek 5 směrnice 96/62/ES do dne 31. prosince 2010;
 - b) čl. 11 odst. 1 směrnice 96/62/ES a čl. 10 odst. 1, 2 a 3 směrnice 2002/3/ES do konce druhého kalendářního roku po vstupu prováděcích opatření podle čl. 28 odst. 2 této směrnice v platnost;
 - c) čl. 9 odst. 3 a 4 směrnice 1999/30/ES do dne 31. prosince 2009.
3. Odkazy na zrušené směrnice se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze XVII.
4. Rozhodnutí 97/101/ES se zrušuje s účinkem od konce druhého kalendářního roku po vstupu prováděcích opatření podle čl. 28 odst. 2 této směrnice v platnost.

Ustanovení čl. 7 třetí, čtvrté a páté odrážky rozhodnutí 97/101/ES se však zrušují s účinkem od 11. června 2008.

Článek 32

Přezkum

1. V roce 2013 Komise přezkoumá ustanovení týkající se $PM_{2,5}$ a případně jiných znečišťujících látek a předloží návrh Evropskému parlamentu a Radě.

Pokud jde o $PM_{2,5}$, provede se přezkum s cílem stanovit právně závaznou povinnost ke snížení expozice na celostátní úrovni, která by nahradila celostátní cíl snížení expozice a na základě které by byla přezkoumána maximální expoziční koncentrace dle článku 15, přičemž se vezmou v úvahu mimo jiné:

- nejnovější vědecké informace Světové zdravotnické organizace a dalších příslušných organizací,
- situace v oblasti kvality ovzduší a možnosti snížení v členských státech,
- revize směrnice 2001/81/ES,
- pokrok dosažený při provádění opatření Společenství zaměřených na snížení látek znečišťujících ovzduší.

2. Komise zohlední proveditelnost přijetí ambicióznější mezní hodnoty $PM_{2,5}$, přezkoumá orientační mezní hodnotu $PM_{2,5}$ pro druhou fázi a zváží, zda bude tato hodnota potvrzena či upravena.

3. Jako součást přezkumu Komise rovněž vypracuje zprávu o zkušenostech s monitorováním PM_{10} a $PM_{2,5}$ a o jeho potřebnosti, v níž zohlední technický pokrok, pokud jde o automatické měřicí technologie. Případně se navrhnou nové referenční metody měření PM_{10} a $PM_{2,5}$.

Článek 33

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 11. června 2010. Znění těchto předpisů neprodleně sdělí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním zveřejnění. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy nicméně zajistí, aby byl do 1. ledna 2009 zřízen dostatečný počet městských požadových měřicích stanic pro měření $PM_{2,5}$ nezbytný pro výpočet ukazatele průměrné expozice podle části B přílohy V, s cílem dodržet časový rámec a podmínky uvedené v části A přílohy XIV.

3. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 34

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 35

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

Ve Štrasburku dne 21. května 2008.

Za Evropský parlament
předseda
H.-G. PÖTTERING

Za Radu
předseda
J. LENARČIČ

PŘÍLOHA I

CÍLE V OBLASTI KVALITY ÚDAJŮ

A. Cíle v oblasti kvality údajů pro posuzování kvality vnějšího ovzduší

	Oxid siřičitý, oxid dusičitý a oxidy dusíku a oxid uhelnatý	Benzen	Částice (PM ₁₀ a PM _{2,5}) a olovo	Ozon a související NO a NO ₂
Stacionární měření ⁽¹⁾				
Nejistota	15 %	25 %	25 %	15 %
Minimální sběr údajů	90 %	90 %	90 %	90 % v létě 75 % v zimě
Minimální časové pokrytí:				
— městské pozadí a doprava	—	35 % ⁽²⁾	—	—
— průmyslové lokality	—	90 %	—	—
Orientační měření				
Nejistota	25 %	30 %	50 %	30 %
Minimální sběr údajů	90 %	90 %	90 %	90 %
Minimální časové pokrytí	14 % ⁽⁴⁾	14 % ⁽³⁾	14 % ⁽⁴⁾	> 10 % v létě
Nejistota při modelování:				
Za hodinu	50 %	—	—	50 %
Osmihodinové průměry	50 %	—	—	50 %
Denní průměry	50 %	—	nestanoveno	—
Roční průměry	30 %	50 %	50 %	—
Objektivní odhad				
Nejistota	75 %	100 %	100 %	75 %

⁽¹⁾ Členské státy mohou místo kontinuálního měření provádět namátková měření benzenu, olova a částic, pokud mohou Komisi dokázat, že nejistota, včetně nejistoty vzniklé v důsledku namátkového odběru vzorků, splňuje kvalitativní cíl ve výši 25 % a časové pokrytí je stále ještě větší než minimální časové pokrytí pro orientační měření. Namátkové odběry vzorků je třeba rozložit rovnoměrně na období celého roku, aby nedocházelo ke zkreslování výsledků. Nejistota vzniklou v důsledku namátkového odběru vzorků lze určit postupem stanoveným v normě ISO 11222:2002 „Kvalita ovzduší – Stanovení nejistoty časového průměru měření kvality ovzduší“. Pokud jsou k posuzování požadavků na mezní hodnoty PM₁₀ použita namátková měření, je třeba hodnotit percentil 90,4 (musí se rovnat 50 µg/m³ nebo být nižší) místo počtu překročení, který je značně ovlivněn rozsahem údajů.

⁽²⁾ Rozloženo během celého roku tak, aby hodnoty byly reprezentativní pro různé klimatické a dopravní podmínky.

⁽³⁾ Jednodenní namátková měření jednou za týden, rovnoměrně rozložená v průběhu celého roku, nebo 8 týdnů rovnoměrně rozložených během roku.

⁽⁴⁾ Jedno namátkové měření za týden, rovnoměrně rozložené v průběhu celého roku, nebo 8 týdnů rovnoměrně rozložených během roku.

Nejistota metod posuzování (vyjádřená při úrovni spolehlivosti 95 %) se vyhodnotí podle zásad v „Pokynu pro vyjádření nejistoty měření“ (ENV 13005–1999) vydaném Evropským výborem pro normalizaci (CEN), v metodice ISO 5725:1994 a v pokynech uvedených ve zprávě CEN „Kvalita ovzduší – Přístup k odhadu nejistoty pro referenční metody měření vnějšího ovzduší“ (CR 14377:2002E). Procenta nejistoty ve výše uvedené tabulce platí pro jednotlivá měření, průměrovaná za příslušné období ve vztahu k mezní hodnotě (nebo cílové hodnotě v případě ozonu) pro 95 % interval spolehlivosti. Nejistota stacionárních měření se považuje za platnou v oblasti příslušné mezní hodnoty (nebo cílové hodnoty v případě ozonu).

U modelování se nejistota definuje jako maximální odchylka naměřených a vypočítaných úrovní koncentrace na 90 % jednotlivých monitorovacích míst za příslušné období ve vztahu k mezní hodnotě (nebo cílové hodnotě v případě ozonu), přičemž se nebere v úvahu časové rozvržení událostí. Nejistota u modelování se považuje za platnou v oblasti příslušné mezní hodnoty (nebo cílové hodnoty v případě ozonu). Stacionární měření, jež je třeba zvolit pro porovnání s výsledky modelování, musí být reprezentativní pro rozsah modelované situace.

U objektivního odhadu se nejistota definuje jako maximální odchylka naměřených a vypočítaných úrovní koncentrace na 90 % jednotlivých monitorovacích míst za příslušné období ve vztahu k mezní hodnotě (nebo cílové hodnotě v případě ozonu), přičemž se nebere v úvahu časové rozvržení událostí.

Požadavky na minimální sběr údajů a časové pokrytí nezahrnují ztráty údajů v důsledku pravidelných kalibrací nebo běžné údržby přístrojové techniky.

B. Výsledky posuzování kvality ovzduší

V případě zón nebo aglomerací, v nichž se k doplnění údajů z měření nebo jako jediného prostředku posuzování kvality ovzduší využívá jiných zdrojů než měření, je třeba shromáždit tyto údaje:

- popis činností prováděných za účelem posuzování,
- konkrétní použité metody s odkazy na popisy metody,
- zdroje údajů a informací,
- popis výsledků, včetně nejistot, a zejména rozsah každé oblasti nebo popřípadě délka silnice v zóně nebo aglomeraci, podél níž koncentrace překračují mezní hodnotu, cílovou hodnotu nebo dlouhodobý cíl a případně i mez tolerance, a rozsah každé oblasti, v níž koncentrace překračují horní nebo dolní mez pro posuzování,
- obyvatelstvo potenciálně vystavené úrovním, které překračují některou mezní hodnotu pro ochranu lidského zdraví.

C. Zajištění kvality při posuzování kvality vnějšího ovzduší: ověřování údajů

1. Aby byla zajištěna přesnost měření a splnění cílů kvality údajů stanovených v oddíle A, zajistí příslušné orgány a subjekty určené podle článku 3:
 - aby veškerá měření uskutečněná v souvislosti s posuzováním kvality vnějšího ovzduší podle článků 6 a 9 byla zpětně výsledovatelná v souladu s požadavky uvedenými v oddíle 5.6.2.2 normy ISO/IEC 17025:2005,
 - aby instituce provozující sítě a jednotlivé stanice vytvořily systém zajištění a kontroly kvality, jenž stanoví pravidelnou údržbou za účelem zajištění přesnosti měřicích přístrojů,
 - aby byl pro zpracování údajů a podávání zpráv zaveden postup pro zajištění kvality a kontrolu kvality a aby se instituce jmenované pro tento úkol aktivně účastnily příslušných programů pro zajištění kvality na úrovni celého Společenství,
 - aby národní laboratoře, jmenované příslušným orgánem nebo subjektem podle článku 3, které se účastní srovnávání na úrovni celého Společenství týkajících se znečišťujících látek regulovaných touto směrnicí, byly do roku 2010 akreditovány v souladu s EN/ISO 17025, pokud jde o referenční metody uvedené v příloze VI. Tyto laboratoře se na území členských států podílejí na koordinaci programů Společenství pro zajištění kvality organizovaných Komisí a na vnitrostátní úrovni rovněž koordinují náležité používání referenčních metod a prokazování rovnocennosti nereferenčních metod.
2. Všechny oznamované údaje podle článku 27 se považují za platné kromě údajů označených za prozatímní.

PŘÍLOHA II

Stanovení požadavků pro posuzování koncentrací oxidu siřičitého, oxidu dusičitého a oxidů dusíku, částic (PM₁₀ a PM_{2,5}), olova, benzenu a oxidu uhelnatého ve vnějším ovzduší v rámci zóny nebo aglomerace

A. Horní a dolní mez pro posuzování

Použijí se tyto horní a dolní prahy posuzování:

1. Oxid siřičitý

	Ochrana zdraví	Ochrana vegetace
Horní mez pro posuzování	60 % 24 hodinové mezní hodnoty (75 µg/m ³ , nesmí být překročeno častěji než 3 krát v kalendářním roce)	60 % zimní kritické úrovně (12 µg/m ³)
Dolní mez pro posuzování	40 % 24 hodinové mezní hodnoty (50 µg/m ³ , nesmí být překročeno častěji než 3 krát v kalendářním roce)	40 % zimní kritické úrovně (8 µg/m ³)

2. Oxid dusičitý a oxidy dusíku

	Hodinová mezní hodnota pro ochranu lidského zdraví (NO ₂)	Roční mezní hodnota pro ochranu lidského zdraví (NO ₂)	Roční kritická úroveň pro ochranu vegetace a přírodních ekosystémů (NO _x)
Horní mez pro posuzování	70 % mezní hodnoty (140 µg/m ³ , nesmí být překročeno častěji než 18 krát v kalendářním roce)	80 % mezní hodnoty (32 µg/m ³)	80 % kritické úrovně (24 µg/m ³)
Dolní mez pro posuzování	50 % mezní hodnoty (100 µg/m ³ , nesmí být překročeno častěji než 18 krát v kalendářním roce)	65 % mezní hodnoty (26 µg/m ³)	65 % kritické úrovně (19,5 µg/m ³)

3. Částice (PM₁₀ a PM_{2,5})

	24 hodinový průměr PM ₁₀	Roční průměr PM ₁₀	Roční průměr PM _{2,5} ⁽¹⁾
Horní mez pro posuzování	70 % mezní hodnoty (35 µg/m ³ , nesmí být překročeno častěji než 35 krát v kalendářním roce)	70 % mezní hodnoty (28 µg/m ³)	70 % mezní hodnoty (17 µg/m ³)
Dolní mez pro posuzování	50 % mezní hodnoty (25 µg/m ³ , nesmí být překročeno častěji než 35 krát v kalendářním roce)	50 % mezní hodnoty (20 µg/m ³)	50 % mezní hodnoty (12 µg/m ³)

⁽¹⁾ Horní mez pro posuzování a dolní mez pro posuzování pro PM_{2,5} se nevztahují na měření k posouzení dodržování cíle snížení expozice PM_{2,5} pro ochranu lidského zdraví.

4. Olovo

	Roční průměr
Horní mez pro posuzování	70 % mezní hodnoty (0,35 µg/m ³)
Dolní mez pro posuzování	50 % mezní hodnoty (0,25 µg/m ³)

5. *Benzen*

	Roční průměr
Horní mez pro posuzování	70 % mezní hodnoty (3,5 µg/m ³)
Dolní mez pro posuzování	40 % mezní hodnoty (2 µg/m ³)

6. *Oxid uhelnatý*

	8hodinový průměr
Horní mez pro posuzování	70 % mezní hodnoty (7 mg/m ³)
Dolní mez pro posuzování	50 % mezní hodnoty (5 mg/m ³)

B. Zjišťování překročení horní a dolní meze pro posuzování

Překročení horní a dolní meze pro posuzování se zjišťuje na základě koncentrací za předcházejících pět let, pokud jsou k dispozici dostatečné údaje. Mez pro posuzování se považuje za překročenou, pokud byla překročena nejméně ve třech jednotlivých letech z těchto předchozích pěti let.

Pokud jsou k dispozici údaje za dobu kratší než pět let, mohou členské státy za účelem zjištění překročení horní a dolní meze pro posuzování kombinovat výsledky krátkodobých měřicích kampaní prováděných během daného roku na místech s pravděpodobnými nejvyššími hodnotami znečišťujících látek s výsledky získanými na základě informací z emisních inventur a modelování.

PŘÍLOHA III

Posuzování kvality vnějšího ovzduší a poloha míst odběru vzorků pro měření oxidu siřičitého, oxidu dusičitého a oxidů dusíku, částic (PM₁₀ a PM_{2,5}), olova, benzenu a oxidu uhelnatého ve vnějším ovzduší**A. Obecná ustanovení**

Kvalita vnějšího ovzduší se ve všech zónách a aglomeracích posuzuje na základě těchto kritérií:

1. Kvalita vnějšího ovzduší se posuzuje na všech místech kromě míst uvedených v odstavci 2 v souladu s kritérii uvedenými níže v oddílech B a C pro polohu míst odběru vzorků v případě stacionárních měření. Zásady uvedené v oddílech B a C se rovněž uplatňují, pokud jsou důležité při určování konkrétních míst, v nichž jsou stanoveny koncentrace příslušných znečišťujících látek, pokud je kvalita vnějšího ovzduší posuzována prostřednictvím orientačního měření nebo modelování.
2. Dodržování mezních hodnot zaměřených na ochranu lidského zdraví se neposuzuje na těchto místech:
 - a) v místech, jež se nacházejí v oblastech, kam nemá veřejnost přístup a které nejsou trvale osídleny;
 - b) v souladu s čl. 2 odst. 1 v továrnách nebo v průmyslových zařízeních, na něž se vztahují veškerá příslušná ustanovení ohledně bezpečnosti a ochrany zdraví při práci;
 - c) v jízdních pruzích silnic; a ve středních dělicích pásech silnic s výjimkou těch, kam mají běžně přístup chodci.

B. Rozmístění míst odběru vzorků v makroměřítku

1. Ochrana lidského zdraví
 - a) Místa odběru vzorků zaměřená na ochranu lidského zdraví jsou umístěna tak, aby poskytovala údaje
 - o oblastech v rámci zón a aglomerací, v nichž se vyskytují nejvyšší koncentrace, jimž bude obyvatelstvo pravděpodobně přímo nebo nepřímo vystaveno po dobu významnou ve vztahu k průměrované době mezní hodnoty nebo hodnot,
 - o úrovních v jiných oblastech v rámci zón a aglomerací, které jsou reprezentativní pro expozici obyvatelstva obecně.
 - b) Místa odběru vzorků by obecně měla být umístěna tak, aby se zamezilo měření velmi malých mikroprostředí v jejich bezprostřední blízkosti, což znamená, že místo odběru vzorků musí být umístěno tak, aby vzorky vzduchu byly pokud možno reprezentativní pro kvalitu ovzduší v úseku ulice o délce nejméně 100 m v lokalitách s významným dopravním ruchem a alespoň 250 m × 250 m v průmyslových lokalitách.
 - c) Městské pozadové lokality by měly být umístěny tak, aby na úroveň znečištění v místě působily společně veškeré zdroje umístěné proti větru od stanice. Úroveň znečištění by neměla být dána pouze na základě jednoho zdroje, pokud tato situace není typická pro rozsáhlejší městskou oblast. Místa odběru vzorků by měla být zpravidla reprezentativní pro několik kilometrů čtverečních.
 - d) Je-li cílem posoudit venkovské pozadové úrovně, nemělo by být místo odběru vzorků ovlivňováno okolními aglomeracemi nebo průmyslovými zónami, tj. lokalitami nacházejícími se blíže než v okruhu pěti kilometrů.
 - e) Má-li být posuzován příspěvek z průmyslových zdrojů, umístí se alespoň jedno místo odběru vzorků v nejbližší obytné oblasti po větru od zdroje. Pokud není známa pozadová koncentrace, umístí se v hlavním směru proudění větru doplňkové místo odběru vzorků.
 - f) Místa odběru vzorků by měla být pokud možno reprezentativní i pro podobné lokality, které neleží v jejich bezprostřední blízkosti.
 - g) Je třeba vzít v úvahu, že pokud je to třeba z hlediska ochrany lidského zdraví, měla by místa odběru vzorků být umístěna na ostrovech.

2. Ochrana vegetace a přírodních ekosystémů

Místa odběru vzorků zaměřená na ochranu vegetace a přírodních ekosystémů by měla být umístěna více než 20 km od aglomerací nebo více než 5 km od jiných zastavěných oblastí, průmyslových zařízení nebo dálnic nebo hlavních silnic s dopravním zatížením větším než 50 000 vozidel za den, což znamená, že místo odběru vzorků musí být umístěno tak, aby vzorky vzduchu byly reprezentativní pro kvalitu ovzduší v okolní oblasti o rozloze nejméně 1 000 km². Členský stát může při zohlednění zeměpisných podmínek nebo možností ochrany zvláště zranitelných oblastí stanovit, aby místo odběru vzorků bylo umístěno v menší vzdálenosti nebo aby vypovídalo o kvalitě ovzduší v méně rozsáhlé oblasti.

Je třeba brát v úvahu potřebu posuzování kvality ovzduší na ostrovech.

C. Rozmístění míst odběru vzorků v mikroměřítku

Je-li to možné, použijí se tyto zásady:

- proudění vzduchu kolem vstupního otvoru odběrové sondy by nemělo být omezeno (volný by měl být oblouk o velikosti nejméně 270°) a v blízkosti odběrového zařízení nesmějí být žádné překážky ovlivňující proudění vzduchu (měřicí sonda musí být zpravidla vzdálena několik metrů od budov, balkonů, stromů a jiných překážek a minimálně 0,5 m od nejbližší budovy v případě míst odběru vzorků reprezentujících kvalitu ovzduší v linii obytné zástavby),
- obecně by měl být vstupní otvor odběrové sondy umístěn ve výšce mezi 1,5 m (dýchací zóna) a 4 m nad zemí. Za určitých okolností mohou být zapotřebí vyšší polohy (až 8 m). Vyšší umístění může být rovněž vhodné, je-li stanice reprezentativní pro velkou oblast,
- vstupní otvor odběrové sondy se neumísťuje do bezprostřední blízkosti zdrojů, aby se zabránilo přímému vstupu emisí nesmíšených s vnějším vzduchem,
- výstupní otvor odběrového zařízení musí být umístěn tak, aby se vypouštěný vzduch nemohl dostat zpět do vstupního otvoru odběrového zařízení,
- pro všechny znečišťující látky jsou odběrové sondy zaměřené na dopravu nejméně 25 m od okraje velkých křižovatek a nejvýše 10 m od okraje vozovky.

V úvahu lze vzít rovněž tyto faktory:

- rušivé zdroje,
- zabezpečení,
- přístupnost,
- dostupnost elektrické energie a telefonního spojení,
- viditelnost místa v jeho okolí,
- bezpečnost veřejnosti a obsluhy přístroje,
- vhodnost společných míst odběru vzorků pro různé znečišťující látky,
- požadavky územního plánování.

D. Dokumentace a přezkoumání výběru míst

Postupy pro výběr míst se ve fázi klasifikace řádně zdokumentují, například fotografiemi okolí v hlavních světových stranách a podrobnou mapou. Místa se pravidelně přezkoumávají a opakovaně dokumentují, aby byla zajištěna stálá platnost výběrových kritérií.

PŘÍLOHA IV

MĚŘENÍ VE VENKOVSKÝCH POZAĎOVÝCH LOKALITÁCH BEZ OHLEDU NA KONCENTRACI

A. Cíle

Hlavními cíli těchto měření je zajistit, aby byly k dispozici náležitě informace o pozaďových úrovních. Tyto informace jsou důležité pro posuzování zvýšených úrovní ve více znečištěných oblastech (jako jsou městské pozaďové okality, lokality spojené s průmyslem, lokality spojené s dopravou), pro posuzování pravděpodobného příspěvku dálkového přenosu látek znečišťujících ovzduší, pro podložení analýzy rozdělení zdrojů a pro porozumění specifickým znečišťujícím látkám, jako jsou částice. Tyto informace jsou rovněž důležité pro zvýšené využívání modelování i v městských oblastech.

B. Látky

Měření v případě $PM_{2,5}$ musí zahrnovat alespoň celkovou hmotnostní koncentraci a koncentrace příslušných sloučenin, aby bylo možné určit jejich chemické složení. Zařazují se alespoň níže uvedené chemické složky.

SO_4^{2-}	Na^+	NH_4^+	Ca^{2+}	elementární uhlík (EC)
NO_3^-	K^+	Cl^-	Mg^{2+}	organický uhlík (OC)

C. Rozmístění

Měření by mělo být prováděno zejména ve venkovských pozaďových lokalitách v souladu s oddíly A, B, a C přílohy III.

PŘÍLOHA V

Kritéria pro stanovení minimálního počtu míst odběru vzorků pro stacionární měření koncentrací oxidu siřičitého, oxidu dusičitého a oxidů dusíku, částic (PM₁₀, PM_{2,5}), olova, benzenu a oxidu uhelnatého ve vnějším ovzduší

- A. Minimální počet míst odběru vzorků pro stacionární měření k posouzení dodržování mezních hodnot pro ochranu lidského zdraví a varovných prahových hodnot v zónách a aglomeracích, v nichž stacionární měření představuje jediný zdroj informací.

1. Rozptýlené zdroje

Obyvatelstvo aglomerace nebo zóny (v tisících)	Pokud maximální koncentrace překračují horní mez pro posuzování (1)		Pokud maximální koncentrace leží mezi horní a dolní mezí pro posuzování	
	Znečišťující látky kromě částic (PM)	Částice (PM) (2) (součet PM ₁₀ a PM _{2,5})	Znečišťující látky kromě částic (PM)	Částice (PM) (2) (součet PM ₁₀ a PM _{2,5})
0–249	1	2	1	1
250–499	2	3	1	2
500–749	2	3	1	2
750–999	3	4	1	2
1 000–1 499	4	6	2	3
1 500–1 999	5	7	2	3
2 000–2 749	6	8	3	4
2 750–3 749	7	10	3	4
3 750–4 749	8	11	3	6
4 750–5 999	9	13	4	6
≥ 6 000	10	15	4	7

(1) V případě oxidu dusičitého, částic, benzenu a oxidu uhelnatého: zřídit nejméně jednu monitorovací městskou požadovou stanici a jednu měřicí stanici zaměřenou na dopravu za předpokladu, že se tím nezvýší počet míst odběru vzorků. Celkový počet městských požadových stanic a celkový počet stanic zaměřených na dopravu v členském státě podle oddílu A písm. a) se u těchto znečišťujících látek nesmí lišit o více než o dvojnásobek. Je třeba zachovat místa odběru vzorků, kde byla v posledních třech letech překročena mezní hodnota pro PM₁₀, pokud není nutné místo odběru vzorků ze zvláštních důvodů, zejména v důsledku územního rozvoje, změnit.

(2) Pokud se PM_{2,5} a PM₁₀ měří podle článku 8 na stejné monitorovací stanici, počítají se jako dvě samostatná místa odběru vzorků. Celkový počet míst odběru vzorků PM_{2,5} a PM₁₀ v členském státě podle oddílu A bodu 1) se neliší o více než o faktor 2 a počet míst odběru vzorků PM_{2,5} v městském pozadí aglomerací a městských oblastí splňuje požadavky podle oddílu B přílohy V.

2. Bodové zdroje

K posuzování znečištění v blízkosti bodových zdrojů se počet míst odběru vzorků pro stacionární měření vypočítá s přihlédnutím k úrovním emisí, pravděpodobnému prostorovému rozložení znečištění vnějšího ovzduší a potenciální expozici obyvatelstva.

- B. Minimální počet míst odběru vzorků pro stacionární měření k posouzení dodržování cíle snížení expozice PM_{2,5} pro ochranu lidského zdraví

Pro aglomerace a další městské oblasti s počtem obyvatel vyšším než 100 000 se za tímto účelem provozuje jedno místo odběru vzorků na milion obyvatel. Tato místa odběru vzorků mohou být totožná s místy odběru vzorků podle oddílu A.

- C. Minimální počet míst odběru vzorků pro stacionární měření k posouzení dodržování kritických úrovní pro ochranu vegetace v jiných zónách, než jsou aglomerace

Pokud maximální koncentrace překračují horní mez pro posuzování	Pokud maximální koncentrace leží mezi horní a dolní mezí pro posuzování
1 stanice na každých 20 000 km ²	1 stanice na každých 40 000 km ²

V případě ostrovních zón by se měl počet míst odběru vzorků pro stacionární měření vypočítat s přihlédnutím k pravděpodobnému prostorovému rozložení znečištění vnějšího ovzduší a potenciální expozici vegetace.

PŘÍLOHA VI

Referenční metody posuzování koncentrací oxidu siřičitého, oxidu dusičitého a oxidů dusíku, částic (PM₁₀ a PM_{2,5}), olova, benzenu, oxidu uhelnatého a ozonu**A. Referenční metody měření**1. *Referenční metoda měření oxidu siřičitého*

Referenční metoda měření oxidu siřičitého je popsána v normě EN 14212:2005 „Kvalita ovzduší – Normovaná metoda stanovení oxidu siřičitého na principu ultrafialové fluorescence“.

2. *Referenční metoda měření oxidu dusičitého a oxidů dusíku*

Referenční metoda měření oxidu dusičitého a oxidů dusíku je popsána v normě EN 14211:2005 „Kvalita ovzduší – Normovaná metoda stanovení oxidu dusičitého a oxidu dusnatého na principu chemiluminiscence“.

3. *Referenční metoda pro odběr vzorků a měření olova*

Referenční metoda pro odběr vzorků olova je popsána v bodě 4. Referenční metoda měření olova je popsána v normě EN 14902:2005 „Kvalita ovzduší – Normovaná metoda stanovení Pb, Cd, As a Ni ve frakci PM₁₀ aerosolových částic“.

4. *Referenční metoda pro odběr vzorků a měření PM₁₀*

Referenční metoda pro odběr vzorků a měření PM₁₀ je popsána v normě EN 12341:1999 „Kvalita ovzduší – Stanovení frakce PM₁₀ aerosolových částic – Referenční metoda a postup při terénní zkoušce ověření požadované těsnosti shody mezi výsledky hodnocené a referenční metody“.

5. *Referenční metoda pro odběr vzorků a měření PM_{2,5}*

Referenční metoda odběru vzorků a měření PM_{2,5} je popsána v normě EN 14907:2005 „Normovaná gravimetrická metoda stanovení frakce PM_{2,5} aerosolových částic“.

6. *Referenční metoda pro odběr vzorků a měření benzenu*

Referenční metoda měření benzenu je popsána v částech 1, 2 a 3 normy EN 14662:2005 „Kvalita ovzduší – Normovaná metoda stanovení benzenu“.

7. *Referenční metoda měření oxidu uhelnatého*

Referenční metoda měření oxidu uhelnatého je popsána v normě EN 14626:2005 „Kvalita ovzduší – Normovaná metoda stanovení oxidu uhelnatého na principu nedisperzní infračervené spektroskopie“.

8. *Referenční metoda měření ozonu*

Referenční metoda měření ozonu je popsána v normě EN 14625:2005 „Kvalita ovzduší – Normovaná metoda stanovení ozonu na principu ultrafialové fotometrie“.

B. Prokázání rovnocennosti

1. Členský stát může použít i jinou metodu, u níž může prokázat, že jí dosahuje rovnocenných výsledků jako metodami uvedenými v oddíle A, nebo v případě částic jinou metodu, u níž dotyčný členský stát může prokázat odpovídající vztah k referenční metodě. V tomto případě se musí výsledky dosažené uvedenou metodou korigovat za účelem získání výsledků srovnatelných s těmi, kterých by se dosáhlo použitím referenční metody.

2. Komise může členské státy požádat, aby připravily a předložily zprávu o prokázání rovnocennosti v souladu s odstavcem 1.
3. Při posuzování přijatelnosti zprávy uvedené v odstavci 2 se Komise odvolá na své pokyny pro prokázání rovnocennosti (které budou zveřejněny). Pokud členské státy používají k přiblížení rovnocennosti dočasné faktory, musí být tyto faktory potvrzeny nebo pozměněny podle pokynů Komise.
4. Členské státy zajistí, aby se v zájmu dosažení lepší srovnatelnosti údajů, kdykoli je třeba, uplatnila korekce i zpětně na údaje z minulých měření.

C. Standardizace

U plyných znečišťujících látek musí být objem normován při teplotě 293 K a atmosférickém tlaku 101,3 kPa. U částic a látek, které se mají v částicích analyzovat (např. olovo), se objem odběru vzorků vztahuje k vnějším podmínkám, jako jsou teplota a atmosférický tlak v den měření.

D. Zavádění nového zařízení

Veškeré nové zařízení pořízené za účelem uplatňování této směrnice musí splňovat referenční nebo rovnocennou metodu do 11. června 2010.

Veškeré zařízení využívané ke stacionárnímu měření musí splňovat referenční nebo rovnocennou metodu do 11. června 2013.

E. Vzájemné uznávání údajů

Při schvalování typu s cílem prokázat, že zařízení splňuje provozní požadavky referenčních metod uvedených na seznamu v oddíle A, příslušné orgány a subjekty určené podle článku 3 přijímají zkušební protokoly vystavené v jiných členských státech laboratořemi akreditovanými pro provádění těchto zkoušek podle normy EN ISO 17025.

PŘÍLOHA VII

CÍLOVÉ HODNOTY A DLOUHODOBÉ CÍLE PRO OZON

A. Definice a kritéria

1. Definice

AOT40 (vyjádřeno v $(\mu\text{g}/\text{m}^3) \cdot \text{hodiny}$) je součet rozdílů mezi hodinovými koncentracemi vyššími než $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (= 40 ppb) a hodnotou $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ za dané období při použití pouze hodinových hodnot měřených každý den mezi 8:00 a 20:00 hod. středoevropského času (SEČ).

2. Kritéria

Při shromažďování údajů a výpočtech statistických parametrů se ke kontrole platnosti použijí tato kritéria:

Parametr	Požadovaný podíl platných údajů
Hodinové hodnoty	75 % (tj. 45 minut)
8hodinové hodnoty	75 % hodnot (tj. 6 hodin)
Maximální denní klouzavý 8hodinový průměr počítaný každou hodinu za dobu 8 hodin	75 % klouzavých 8hodinových průměrů počítaných každou hodinu (tj. 18 8hodinových průměrů za den)
AOT40	90 % hodinových hodnot za období určené pro výpočet hodnoty AOT40 (*)
Roční průměr	75 % hodinových hodnot v letním (duben až září) a 75 % v zimním (leden až březen, říjen až prosinec) období samostatně
Počet překročení a maximálních hodnot za měsíc	90 % maximálních denních 8hodinových průměrných hodnot (27 dostupných denních hodnot za měsíc) 90 % hodinových hodnot mezi 8:00 a 20:00 hod. SEČ
Počet překročení a maximálních hodnot za rok	5 ze 6 měsíců v letním období (duben až září)

(*) V případě, že nejsou k dispozici všechny měřené údaje, se pro výpočet hodnot AOT40 použije tento faktor:

$$\text{AOT40}_{\text{odhad}} = \text{AOT40}_{\text{měření}} \times \frac{\text{celkový možný počet hodin (*)}}{\text{počet naměřených hodinových hodnot}}$$

(*) počet hodin v období v rámci definice AOT40 (tj. 8:00 až 20:00 hod. SEČ od 1. května do 31. července každého roku v případě ochrany vegetace a od 1. dubna do 30. září každého roku v případě ochrany lesů).

B. Cílové hodnoty

Cíl	Doba průměrování	Cílová hodnota	Datum, do kterého je třeba dosáhnout cílové hodnoty (1)
Ochrana lidského zdraví	Maximální denní 8hodinový průměr (2)	$120 \mu\text{g}/\text{m}^3$ nesmí být překročeno víckrát než 25 dní v kalendářním roce; průměrováno za tři roky (3)	1. ledna 2010
Ochrana vegetace	květen až červenec	AOT40 (výpočet z hodinových hodnot) $18\,000 \mu\text{g}/\text{m}^3 \cdot \text{h}$, průměrováno za pět let (3)	1. ledna 2010

(1) Dodržování cílových hodnot bude posuzováno od tohoto data. To znamená, že rok 2010 bude prvním rokem, z něhož se použijí údaje pro výpočet dodržování hodnot v následujících třech nebo případně pěti letech.

(2) Maximální denní 8hodinová průměrná koncentrace se stanoví posouzením 8hodinových klouzavých průměrů počítaných z hodinových údajů a aktualizovaných každou hodinu. Každý takto vypočítaný 8hodinový průměr se přiřadí ke dni, ve kterém končí, tj. první časový úsek pro výpočet za kterýkoliv daný den bude doba od 17:00 hod. předchozího dne do 1:00 hod. daného dne; posledním časovým úsekem pro výpočet za kterýkoliv daný den bude doba od 16:00 do 24:00 hod. daného dne.

(3) Pokud nelze stanovit tříleté nebo pětileté průměry na základě úplného a nepřetržitěho souboru ročních údajů, jsou pro kontrolu dodržení cílových hodnot požadovány tyto minimální roční údaje:

- v případě cílové hodnoty pro ochranu lidského zdraví: platné údaje za jeden rok,
- v případě cílové hodnoty pro ochranu vegetace: platné údaje za tři roky.

C. Dlouhodobé cíle

Cíl	Doba průměrování	Dlouhodobý cíl	Datum, do kterého je třeba dosáhnout cílové hodnoty
Ochrana lidského zdraví	Maximální denní 8hodinový průměr za kalendářní rok	120 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	nestanoveno
Ochrana vegetace	květen až červenec	AOT40, (výpočet z hodinových hodnot) 6 000 $\mu\text{g}/\text{m}^3 \cdot \text{h}$	nestanoveno

PŘÍLOHA VIII

Kritéria pro klasifikaci a určování míst odběru vzorků pro posuzování koncentrací ozonu

Pro stacionární měření se uplatní tato kritéria:

A. Rozmístění v makroměřítku

Typ stanice	Cíle měření	Reprezentativnost ⁽¹⁾	Kritéria pro rozmístění v makroměřítku
Městská	Ochrana lidského zdraví: posuzování expozice městského obyvatelstva ozonu, tj. v místech, kde jsou hustota obyvatel a koncentrace ozonu poměrně vysoké a reprezentativní pro expozici obyvatelstva obecně	několik km ²	Mimo vliv místních emisí, jako je doprava, benzinové čerpací stanice atd.; větraná místa, kde lze měřit dobře promíchané úrovně; místa, jako jsou obytné a obchodní oblasti měst, parky (stranou od stromů), velké ulice nebo náměstí s velmi malým nebo nulovým dopravním provozem, otevřené plochy využívané pro školní, sportovní nebo rekreační zařízení.
Předměstská	Ochrana lidského zdraví a vegetace: posuzování expozice obyvatelstva a vegetace na okrajích aglomerace, v místech s pravděpodobně nejvyššími úrovněmi ozonu, jimž mohou být obyvatelstvo a vegetace přímo nebo nepřímo vystaveny	několik desítek km ²	V určité vzdálenosti od oblasti s maximálními emisemi, po hlavním směru (směrech) větru a za podmínek příznivých pro vytváření ozonu; v místech, kde jsou obyvatelstvo, citlivé plodiny nebo přírodní ekosystémy nacházející se na vnějším okraji aglomerace vystaveny vysokým úrovním ozonu; v případě potřeby se některé předměstské stanice také umístí proti směru větru od oblasti s maximálními emisemi, za účelem určení regionálních požadových úrovní, pokud jde o ozon.
Venkovská	Ochrana lidského zdraví a vegetace: posuzování expozice obyvatelstva, plodin a přírodních ekosystémů koncentracím ozonu v subregionálním měřítku	Subregionální úroveň (několik stovek km ²)	Stanice mohou být umístěny v malých osadách nebo v oblastech s přírodními ekosystémy, lesy nebo plodinami; reprezentativní místa pro ozon mimo vliv bezprostředních lokálních emisí, jako jsou průmyslová zařízení a silnice; v otevřeném terénu, ale nikoli na vyšších horských vrcholech.
Venkovské pozadí	Ochrana vegetace a lidského zdraví: posuzování expozice plodin a přírodních ekosystémů, jakož i obyvatelstva, koncentracím ozonu v regionálním měřítku	Regionální, celostátní, kontinentální úroveň (1 000 až 10 000 km ²)	Stanice umístěné v oblastech s nižší hustotou obyvatelstva, například v oblastech s přírodními ekosystémy a lesy, ve vzdálenosti nejméně 20 km od městských a průmyslových oblastí a mimo dosah lokálních emisí; je třeba se vyhnout místům s podmínkami pro lokálně zvýšený výskyt přízemní inverze a rovněž vyšším horským vrcholům; nedoporučují se pobřežní oblasti s výraznými každodenními větrnými cykly lokálního charakteru.

⁽¹⁾ Místa odběru vzorků by měla být pokud možno reprezentativní i pro podobné lokality, které neleží v jejich bezprostřední blízkosti.

V případě venkovských stanic a venkovských požadových stanic se umístění případně koordinuje s požadavky na monitorování podle nařízení Komise (ES) č. 1737/2006 ze dne 7. listopadu 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2152/2003 o monitorování lesů a environmentálních interakcí ve Společenství⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 334, 30.11.2006, s. 1.

B. Rozmístění v mikroměřítku

Pokud je to možné, dodržuje se postup pro rozmístění v mikroměřítku podle oddílu C přílohy III a zajistí se, aby vstupní sonda byla umístěna v dostatečné vzdálenosti od zdrojů, jako jsou vysoké pece a komíny spaloven, a více než 10 m od nejbližší silnice, přičemž tato vzdálenost roste úměrně intenzitě dopravního provozu.

C. Dokumentace a přezkoumání výběru míst

Použijí se postupy podle oddílu D přílohy III, přičemž se uplatní řádný přezkum a interpretace naměřených údajů v souvislosti s meteorologickými a fotochemickými procesy, které ovlivňují koncentrace ozonu měřené na dotyčných místech.

PŘÍLOHA IX

Kritéria pro stanovení minimálního počtu míst odběru vzorků

- A. Pro stacionární měření koncentrací ozonu a. minimální počet míst odběru vzorků pro stacionární kontinuální měření pro posouzení dodržování cílových hodnot, dlouhodobých cílů a informativních a varovných prahových hodnot v případech, kdy je toto měření jediným zdrojem informací

Počet obyvatel ($\times 1\,000$)	Aglomerace (městské a předměstské) ⁽¹⁾	Jiné zóny (předměstské a venkovské) ⁽¹⁾	Venkovské pozadí
< 250		1	1 stanice/50 000 km ² jako průměrná hustota pro všechny zóny na území státu ⁽²⁾
< 500	1	2	
< 1 000	2	2	
< 1 500	3	3	
< 2 000	3	4	
< 2 750	4	5	
< 3 750	5	6	
> 3 750	1 další stanice na každé 2 miliony obyvatel	1 další stanice na každé 2 miliony obyvatel	

⁽¹⁾ Nejméně 1 stanice v předměstských oblastech, v místě s pravděpodobnou nejvyšší expozicí obyvatelstva. V aglomeracích je nejméně 50 % stanic umístěno v předměstských oblastech.

⁽²⁾ Pro členitý terén se doporučuje 1 stanice na 25 000 km².

- B. Minimální počet míst odběru vzorků pro stacionární měření v případě zón a aglomerací splňujících dlouhodobé cíle

Počet míst odběru vzorků u ozonu musí být, v kombinaci s dalšími prostředky doplňkového posuzování, jako jsou modelové výpočty kvality ovzduší a souběžná měření koncentrace oxidu dusičitého, dostatečný pro hodnocení trendu znečištění ovzduší ozonem a pro kontrolu plnění dlouhodobých cílů. Počet stanic umístěných v aglomeracích a ostatních zónách může být snížen na jednu třetinu počtu stanoveného v oddíle A. Pokud jsou informace ze stacionárních měřících stanic jediným zdrojem informací, musí být v provozu nejméně jedna monitorovací stanice. Pokud v zónách, v nichž se používá doplňkové posuzování, není v důsledku toho žádná stanice, zajišťuje se náležitě posuzování koncentrací ozonu z hlediska dlouhodobých cílů prostřednictvím koordinace s počtem stanic v sousedních zónách. Počet venkovských požadovaných stanic je 1 stanice na 100 000 km².

PŘÍLOHA X

MĚŘENÍ PREKURZORŮ OZONU

A. Cíle

Hlavními cíli těchto měření je analýza veškerých trendů týkajících se prekurzorů ozonu, kontrola účinnosti strategií snižování emisí, kontrola důslednosti emisních inventur a pomoc při přiřazování zdrojů emisí k jednotlivým koncentracím sledovaných znečišťujících látek.

Dalším cílem je prohloubení znalostí, pokud jde o procesy tvorby ozonu a rozptylu prekurzorů, jakož i uplatnění fotochemických modelů.

B. Látky

Měření koncentrace prekurzorů ozonu musí zahrnovat přinejmenším oxidy dusíku (NO a NO₂) a příslušné těkavé organické sloučeniny (VOC). Seznam těkavých organických sloučenin, jejichž měření se doporučuje, je uveden níže:

	1-buten	isopren	ethylbenzen
ethan	trans-2-buten	n-hexan	m + p-xylen
ethylen	cis-2-buten	i-hexan	o-xylen
acetylen	1,3-butadien	n-heptan	1,2,4-trimethylbenzen
propan	n-pentan	n-oktan	1,2,3-trimethylbenzen
propen	i-pentan	i-oktan	1,3,5-trimethylbenzen
n-butan	1-penten	benzen	formaldehyd
i-butan	2-penten	toluen	nemethanové uhlovodíky – celkem

C. Rozmístění

Měření se provádějí zejména v městských nebo předměstských oblastech v kterémkoli monitorovacím místě určeném v souladu s požadavky této směrnice a v místech považovaných za vhodná s ohledem na cíle sledování uvedené v oddíle A.

PŘÍLOHA XI

MEZNÍ HODNOTY PRO OCHRANU LIDSKÉHO ZDRAVÍ

A. Kritéria

Aniž je dotčena příloha I, použijí se při shromažďování údajů a při výpočtech statistických parametrů ke kontrole platnosti tato kritéria:

Parametr	Požadovaný podíl platných údajů
Hodinové hodnoty	75 % (tj. 45 minut)
8hodinové hodnoty	75 % hodnot (tj. 6 hodin)
Maximální denní 8hodinový průměr	75 % klouzavých 8hodinových průměrů počítaných každou hodinu (tj. 18 8hodinových průměrů za den)
24hodinové hodnoty	75 % hodinových průměrů (tj. nejméně 18 hodinových hodnot)
Roční průměr	90 % ⁽¹⁾ hodinových hodnot nebo (pokud nejsou k dispozici) 24hodinových hodnot za rok

⁽¹⁾ Požadavek na výpočet ročního průměru nezahrnuje ztráty údajů v důsledku pravidelných kalibrací nebo běžné údržby přístrojové techniky.

B. Mezní hodnoty

Doba průměrování	Mezní hodnota	Mez tolerance	Datum, do kterého je třeba dosáhnout mezní hodnoty
Oxid siřičitý			
1 hodina	350 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, nesmí být překročeno častěji než 24krát v kalendářním roce	150 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (43 %)	— ⁽¹⁾
1 den	125 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, nesmí být překročeno častěji než 3krát v kalendářním roce	Žádná	— ⁽¹⁾
Oxid dusičitý			
1 hodina	200 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, nesmí být překročeno častěji než 18krát v kalendářním roce	50 % dne 19. července 1999, snížení dne 1. ledna 2001 a poté každých 12 měsíců o stejné roční procento až na 0 % dne 1. ledna 2010	1. ledna 2010
Kalendářní rok	40 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	50 % dne 19. července 1999, snížení dne 1. ledna 2001 a poté každých 12 měsíců o stejné roční procento až na 0 % dne 1. ledna 2010	1. ledna 2010
Benzen			
Kalendářní rok	5 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	5 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (100 %) dne 13. prosince 2000, snížení dne 1. ledna 2006 a poté každých 12 měsíců o 1 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ až na 0 % dne 1. ledna 2010	1. ledna 2010
Oxid uhelnatý			
Maximální denní 8hodinový průměr ⁽²⁾	10 mg/m^3	60 %	— ⁽¹⁾

Doba průměrování	Mezní hodnota	Mez tolerance	Datum, do kterého je třeba dosáhnout mezní hodnoty
Olovo			
Kalendářní rok	0,5 µg/m ³ ⁽³⁾	100 %	— ⁽³⁾
PM₁₀			
1 den	50 µg/m ³ , nesmí být překročeno častěji než 35krát v kalendářním roce	50 %	— ⁽¹⁾
Kalendářní rok	40 µg/m ³	20 %	— ⁽¹⁾

⁽¹⁾ V platnosti již od 1. ledna 2005.

⁽²⁾ Maximální denní 8hodinová průměrná koncentrace se stanoví posouzením 8hodinových klouzavých průměrů počítaných z hodinových údajů a aktualizovaných každou hodinu. Každý takto vypočítaný 8hodinový průměr se přiřadí ke dni, ve kterém končí, tj. první časový úsek pro výpočet za kterýkoliv daný den bude doba od 17:00 hod. předchozího dne do 1:00 hod. daného dne; posledním časovým úsekem pro výpočet za kterýkoliv daný den bude doba od 16:00 do 24:00 hod. daného dne.

⁽³⁾ V platnosti již od 1. ledna 2005. Mezní hodnota, již je třeba dosáhnout do 1. ledna 2010 v bezprostřední blízkosti specifických průmyslových zdrojů nacházejících se v lokalitách znečišťovaných po desetiletí průmyslovou činností. V těchto případech bude mezní hodnota do 1. ledna 2010 1,0 µg/m³. Oblast, ve které platí vyšší mezní hodnoty, se nesmí rozprostírat do vzdálenosti větší než 1 000 m od těchto specifických zdrojů.

PŘÍLOHA XII

INFORMATIVNÍ A VAROVNÉ PRAHOVÉ HODNOTY

A. Varovné prahové hodnoty pro jiné znečišťující látky než ozon

Měří se tři po sobě následující hodiny na místech, která jsou reprezentativní pro kvalitu ovzduší v oblasti minimálně 100 km² nebo v celé zóně nebo aglomeraci podle toho, která plocha je menší.

Znečišťující látka	Varovná prahová hodnota
Oxid siřičitý	500 µg/m ³
Oxid dusičitý	400 µg/m ³

B. Informativní a varovné prahové hodnoty pro ozon

Účel	Doba průměrování	Prahová hodnota
Informace	1 hodina	180 µg/m ³
Varování	1 hodina ⁽¹⁾	240 µg/m ³

⁽¹⁾ Pro provádění článku 24 se překročení prahové hodnoty měří nebo předpovídá pro tři po sobě následující hodiny.

PŘÍLOHA XIII

KRITICKÉ ÚROVNĚ PRO OCHRANU VEGETACE

Doba průměrování	Kritická úroveň	Mez tolerance
Oxid siřičitý		
Kalendářní rok a zimní období (od 1. října do 31. března)	20 µg/m ³	Žádná
Oxidy dusíku		
Kalendářní rok	30 µg/m ³ NO _x	Žádná

PŘÍLOHA XIV

CELOSTÁTNÍ CÍL SNÍŽENÍ EXPOZICE, CÍLOVÁ HODNOTA A MEZNÍ HODNOTA PRO $PM_{2,5}$

A. Průměrný ukazatel expozice

Průměrný ukazatel expozice vyjádřený v $\mu\text{g}/\text{m}^3$ je založen na měřeních v městských pozadových lokalitách v zónách a aglomeracích po celém území členského státu. Měl by být posuzován jako klouzavá průměrná roční koncentrace za tři kalendářní roky vypočítaná ze všech míst odběru vzorků zřízených podle oddílu B přílohy V. Průměrný ukazatel expozice pro referenční rok 2010 bude průměrná koncentrace za roky 2008, 2009 a 2010.

Pokud však členské státy nebudou mít k dispozici údaje za rok 2008, použijí průměrnou koncentraci z let 2009 a 2010 nebo průměrnou koncentraci z let 2009, 2010 a 2011. Členské státy využívající těchto možností oznámí své rozhodnutí Komisi do 11. září 2008.

Průměrný ukazatel expozice pro rok 2020 bude klouzavá průměrná koncentrace za tři roky vypočítaná ze všech těchto míst odběru vzorků za roky 2018, 2019 a 2020. Průměrný ukazatel expozice se používá pro ověření toho, zda je plněn celostátní cíl snížení expozice.

Průměrný ukazatel expozice pro rok 2015 bude klouzavá průměrná koncentrace za tři roky vypočítaná ze všech těchto míst odběru vzorků za roky 2013, 2014 a 2015. Průměrný ukazatel expozice se používá pro ověření toho, zda byla dosažena maximální expoziční koncentrace.

B. Celostátní cíl snížení expozice

Cíl snížení expozice vzhledem k průměrnému ukazateli expozice pro rok 2010		Rok, do kterého je třeba dosáhnout cíle snížení expozice
Výchozí koncentrace v $\mu\text{g}/\text{m}^3$	Cíl snížení v procentech	2020
< 8,5 = 8,5	0 %	
> 8,5 – < 13	10 %	
= 13 – < 18	15 %	
= 18 – < 22	20 %	
≥ 22	Veškerá vhodná opatření pro dosažení $18 \mu\text{g}/\text{m}^3$	

Pokud je průměrný ukazatel expozice v referenčním roce $8,5 \mu\text{g}/\text{m}^3$ nebo nižší, bude se cíl snížení expozice rovnat nule. Cíl snížení se rovná nule rovněž v případech, kdy průměrný ukazatel expozice dosáhne v kterémkoliv okamžiku během období od roku 2010 do roku 2020 úrovně $8,5 \mu\text{g}/\text{m}^3$ a drží se na této úrovni nebo pod ní.

C. Maximální expoziční koncentrace

Maximální expoziční koncentrace	Rok do kterého je třeba dosáhnout maximální expoziční koncentrace
$20 \mu\text{g}/\text{m}^3$	2015

D. Cílová hodnota

Doba průměrování	Cílová hodnota	Datum, do kterého je třeba dosáhnout cílové hodnoty
Kalendářní rok	$25 \mu\text{g}/\text{m}^3$	1. ledna 2010

E. Mezní hodnota

Doba průměrování	Mezní hodnota	Mez tolerance	Datum, do kterého je třeba dosáhnout mezní hodnoty
1. FÁZE			
Kalendářní rok	25 µg/m ³	20 % k 11. červnu 2008, snížení následujícího 1. ledna a poté každých 12 měsíců o stejné roční procento až na 0 % dne 1. ledna 2015	1. ledna 2015
2. FÁZE ⁽¹⁾			
Kalendářní rok	20 µg/m ³		1. ledna 2020

⁽¹⁾ V roce 2013 Komise přezkoumá orientační mezní hodnotu s ohledem na nové poznatky o dopadech na zdraví a životní prostředí, technickou proveditelnost a zkušenosti členských států s cílovou hodnotou.

PŘÍLOHA XV

Informace, které je třeba zahrnout do místních, regionálních nebo národních plánů kvality ovzduší pro zlepšování kvality vnějšího ovzduší**A. Informace, které mají být poskytovány podle článku 23 (plány kvality ovzduší)**1. *Místo nadměrného znečištění*

- a) region;
- b) město (mapa);
- c) měřicí stanice (mapa, zeměpisné souřadnice).

2. *Obecné informace*

- a) typ zóny (město, průmyslová nebo venkovská oblast);
- b) odhadovaná znečištěná plocha (km²) a odhadovaný počet obyvatel vystavených znečištění;
- c) užitečné klimatické údaje;
- d) důležité topografické údaje;
- e) dostatečné informace o charakteru cílů, které v zóně vyžadují ochranu.

3. *Příslušné orgány*

Jména a adresy osob pověřených vypracováním a prováděním plánů pro zlepšování.

4. *Povaha a posuzování znečištění:*

- a) koncentrace naměřené v předcházejících letech (před provedením opatření ke zlepšení);
- b) koncentrace naměřené od zahájení projektu;
- c) metody použité pro posuzování.

5. *Původ znečištění*

- a) seznam hlavních zdrojů emisí způsobujících znečištění (mapa);
- b) celkové množství emisí z těchto zdrojů (tuny/rok);
- c) informace o znečištění pocházejícím z jiných oblastí.

6. *Rozbor situace*

- a) podrobnosti o faktorech, které vedly k překročení (například přenos včetně přeshraničního přenosu, vznik sekundárních znečišťujících látek v atmosféře);
- b) podrobnosti o možných opatřeních ke zlepšení kvality ovzduší.

7. *Podrobnosti o opatřeních nebo projektech pro zlepšování, které existovaly před 11. červnem 2008, tj.:*

- a) místní, regionální, celostátní, mezinárodní opatření;
- b) zjištěné účinky těchto opatření.

8. *Podrobnosti o opatřeních nebo projektech přijatých za účelem snížení znečištění po vstupu této směrnice v platnost:*
 - a) seznam a popis všech opatření stanovených v projektu;
 - b) časový plán provádění;
 - c) očekávané zlepšení kvality ovzduší a předpokládaná doba potřebná k dosažení uvedených cílů.
9. *Podrobnosti o plánovaných nebo dlouhodobě zkoumaných opatřeních nebo projektech.*
10. *Seznam publikací, dokumentů, prací atd., které doplňují informace požadované podle této přílohy.*

B. Informace, které mají být poskytovány podle čl. 22 odst. 1

1. Všechny informace stanovené v oddíle A.
2. Informace o stavu provádění těchto směrnic:
 1. směrnice Rady 70/220/EHS ze dne 20. března 1970 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se opatření proti znečišťování ovzduší emisemi z motorových vozidel ⁽¹⁾;
 2. směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/63/ES ze dne 20. prosince 1994 o omezování emisí těkavých organických sloučenin (VOC) vznikajících při skladování benzínu a při jeho distribuci od terminálů k čerpacím stanicím ⁽²⁾;
 3. směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/1/ES ze dne 15. ledna 2008 o integrované prevenci a omezování znečištění ⁽³⁾;
 4. směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/68/ES ze dne 16. prosince 1997 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se opatření proti emisím plyných znečišťujících látek a znečišťujících částic ze spalovacích motorů určených pro nesilniční pojízdné stroje ⁽⁴⁾;
 5. směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/70/ES ze dne 13. října 1998 o jakosti benzínu a motorové nafty ⁽⁵⁾;
 6. směrnice Rady 1999/13/ES ze dne 11. března 1999 o omezování emisí těkavých organických sloučenin vznikajících při používání organických rozpouštědel při některých činnostech a v některých zařízeních ⁽⁶⁾;
 7. směrnice Rady 1999/32/ES ze dne 26. dubna 1999 o snižování obsahu síry v některých kapalných palivech ⁽⁷⁾;
 8. směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/76/ES ze dne 4. prosince 2000 o spalování odpadů ⁽⁸⁾;
 9. směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/80/ES ze dne 23. října 2001 o omezení emisí některých znečišťujících látek do ovzduší z velkých spalovacích zařízení;
 10. směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/81/ES ze dne 23. října 2001 o národních emisních stropcích pro některé látky znečišťující ovzduší;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 76, 6.4.1970, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2006/96/ES (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 81).

⁽²⁾ Úř. věst. L 365, 31.12.1994, s. 24. Směrnice ve znění nařízení (ES) č. 1882/2003. (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽³⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2008, s. 8.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 59, 27.2.1998, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Rady 2006/105/ES.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 350, 28.12.1998, s. 58. Směrnice ve znění nařízení (ES) č. 1882/2003.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 85, 29.3.1999, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/42/ES (Úř. věst. L 143, 30.4.2004, s. 87).

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 121, 11.5.1999, s. 13. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2005/33/ES (Úř. věst. L 191, 22.7.2005, s. 59).

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 332, 28.12.2000, s. 91.

11. směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/42/ES ze dne 21. dubna 2004 o omezování emisí těkavých organických sloučenin vznikajících při používání organických rozpouštědel v některých barvách a lacích a výrobcích pro opravy nátěru vozidel ⁽¹⁾;
 12. směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/33/ES ze dne 6. července 2005, kterou se mění směrnice 1999/32/ES, pokud jde o obsah síry v lodních palivech ⁽²⁾;
 13. směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/55/ES ze dne 28. září 2005 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se opatření proti emisím plyných znečišťujících látek a znečišťujících částic ze vznětových motorů vozidel a emisím plyných znečišťujících látek ze zážehových motorů vozidel poháněných zemním plynem nebo zkapalněným ropným plynem ⁽³⁾;
 14. směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/32/ES ze dne 5. dubna 2006 o energetické účinnosti u konečného uživatele a o energetických službách ⁽⁴⁾.
3. Informace o všech opatřeních ke snížení znečištění ovzduší, která byla vzata v úvahu na příslušné místní, regionální nebo celostátní úrovni k provádění ve spojení s dosažením cílů kvality ovzduší, a to i
- a) snížení emisí ze stacionárních zdrojů zajištěním toho, aby malé a střední stacionární spalovací zdroje (včetně zařízení na spalování biomasy) byly vybaveny zařízením na kontrolu emisí nebo nahrazeny;
 - b) snížení emisí z vozidel prostřednictvím zpětného vybavování vozidel zařízením na kontrolu emisí. Je třeba zvážit využití ekonomických podnětů k urychlení provedení tohoto opatření;
 - c) zadávání veřejných zakázek veřejnými orgány, v souladu s příručkou o zadávání veřejných zakázek v oblasti životního prostředí, na silniční vozidla, paliva a spalovací zařízení s cílem snižovat emise, včetně nákupu
 - nových vozidel, včetně nízkoemisních vozidel,
 - přepravních služeb, které používají vozidla způsobující menší znečištění,
 - nízkoemisních stacionárních spalovacích zdrojů,
 - nízkoemisních paliv pro stacionární a mobilní zdroje;
 - d) opatření k omezování emisí z dopravy prostřednictvím plánování a řízení dopravy (a to i zpoplatněním nadměrného dopravního zatížení, rozdílných parkovacích poplatků nebo jiných ekonomických podnětů; vytvořením „nízkoemisních zón“);
 - e) opatření na podporu přechodu k méně znečišťujícím způsobům dopravy;
 - f) zajištění toho, aby se v malých, středních a velkých stacionárních zdrojích a v mobilních zdrojích používala nízkoemisní paliva;
 - g) opatření ke snížení znečišťování ovzduší prostřednictvím systému povolení podle směrnice 2008/1/ES, národních plánů podle směrnice 2001/80/ES a používáním ekonomických nástrojů, jako jsou daně, poplatky nebo obchodování s emisemi;
 - h) případně opatření k ochraně zdraví dětí nebo jiných citlivých skupin.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 143, 30.4.2004, s. 87.

⁽²⁾ Úř. věst. L 191, 22.7.2005, s. 59.

⁽³⁾ Úř. věst. L 275, 20.10.2005, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná nařízením (ES) č. 715/2007 (Úř. věst. L 171, 29.6.2007, s. 1).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 114, 27.4.2006, s. 64.

PŘÍLOHA XVI

INFORMOVÁNÍ VEŘEJNOSTI

1. Členské státy zajistí, aby byly veřejnosti pravidelně zpřístupňovány aktuální informace o koncentracích znečišťujících látek, na které se vztahuje tato směrnice, ve vnějším ovzduší.
2. Poskytnuté koncentrace ve vnějším ovzduší se uvádějí jako průměrné hodnoty na základě příslušné doby průměrování podle přílohy VII a příloh XI až XIV. Tyto informace zahrnují přinejmenším všechny úrovně překračující cíle kvality ovzduší, včetně mezních hodnot, cílových hodnot, varovných prahových hodnot, informativních prahových hodnot nebo dlouhodobých cílů u regulovaných znečišťujících látek. Musí také obsahovat stručné posouzení, pokud jde o cíle kvality ovzduší, a příslušné informace o účincích na zdraví nebo případně na vegetaci.
3. Informace o koncentracích oxidu siřičitého, oxidu dusičitého, částic (alespoň PM_{10}), ozonu a oxidu uhelnatého ve vnějším ovzduší se aktualizují přinejmenším každý den, a je-li to možné, každou hodinu. Informace o koncentracích olova a benzenu ve vnějším ovzduší, uváděné jako průměrné hodnoty za posledních dvanáct měsíců, se aktualizují jednou za tři měsíce, a je-li to možné, každý měsíc.
4. Členské státy zajistí, aby byly veřejnosti včas zpřístupňovány informace o současných nebo předpokládaných překročeních varovných prahových hodnot a všech informativních prahových hodnot. Poskytované podrobnosti obsahují přinejmenším tyto informace:
 - a) informace o zjištěném překročení (zjištěných překročeních):
 - lokalita nebo oblast překročení,
 - druh překročené prahové hodnoty (informativní nebo varovná),
 - začátek a doba trvání daného překročení,
 - nejvyšší hodinová koncentrace a v případě ozonu navíc i nejvyšší 8hodinový průměr;
 - b) předpověď pro následující odpoledne/den (dny):
 - zeměpisná oblast, v níž se očekává překročení informativní nebo varovné prahové hodnoty,
 - očekávané změny znečištění (zlepšení, stabilizace nebo zhoršení) a důvody těchto změn;
 - c) informace o druhu zasaženého obyvatelstva, možné účinky na zdraví a doporučené chování:
 - informace o ohrožených skupinách obyvatelstva,
 - popis pravděpodobných příznaků,
 - doporučená preventivní opatření, která mají dotyční obyvatelé učinit,
 - kde nalézt další informace;
 - d) informace o preventivních opatřeních ke snížení znečištění nebo expozice tomuto znečištění: označení odvětví, která představují hlavní zdroje; doporučená opatření ke snížení emisí;
 - e) v případě předpokládaných překročení přijmou členské státy opatření, která zajistí, aby se tyto podrobnosti poskytovaly v nejvyšší možné míře.

PŘÍLOHA XVII

SROVNÁVACÍ TABULKA

Tato směrnice	Směrnice 96/62/ES	Směrnice 1999/30/ES	Směrnice 2000/69/ES	Směrnice 2002/3/ES
Článek 1	Článek 1	Článek 1	Článek 1	Článek 1
Čl. 2 body 1 až 5	Čl. 2 body 1 až 5	—	—	—
Čl. 2 body 6 a 7	—	—	—	—
Čl. 2 bod 8	Čl. 2 bod 8	Čl. 2 bod 7	—	—
Čl. 2 bod 9	Čl. 2 bod 6	—	—	Čl. 2 bod 9
Čl. 2 bod 10	Čl. 2 bod 7	Čl. 2 bod 6	—	Čl. 2 bod 11
Čl. 2 bod 11	—	—	—	Čl. 2 bod 12
Čl. 2 body 12 a 13	—	Čl. 2 body 13 a 14	Čl. 2 písm. a) a b)	—
Čl. 2 bod 14	—	—	—	Čl. 2 bod 10
Čl. 2 body 15 a 16	Čl. 2 body 9 a 10	Čl. 2 body 8 a 9	—	Čl. 2 body 7 a 8
Čl. 2 body 17 a 18	—	Čl. 2 body 11 a 12	—	—
Čl. 2 body 19, 20, 21, 22 a 23	—	—	—	—
Čl. 2 bod 24	—	Čl. 2 bod 10	—	—
Čl. 2 body. 25 a 26	Čl. 6 odst. 5	—	—	—
Čl. 2 bod 27	—	—	—	Čl. 2 bod 13
Čl. 2 bod 28	—	—	—	Čl. 2 bod 3
Čl. 3 s výjimkou odst. 1 písm. f)	Článek 3	—	—	—
Čl. 3 odst. 1 písm. f)	—	—	—	—
Článek 4	Čl. 2 bod 9 a 10, čl. 6 odst. 1	—	—	—
Článek 5	—	Čl. 7 odst. 1	Čl. 5 odst. 1	—
Čl. 6 odst. 1 až 4	Čl. 6 odst. 1 až 4	—	—	—
Čl. 6 odst. 5	—	—	—	—
Článek 7	—	Čl. 7 odst. 2 a 3 se změnami	Čl. 5 odst. 2 a 3 se změnami	—
Článek 8	—	Čl. 7 odst. 5	Čl. 5 odst. 5	—
Článek 9	—	—	—	Čl. 9 odst. 1 první a druhý pododstavec
Článek 10	—	—	—	Čl. 9 odst. 1 až 3 se změnami
Čl. 11 odst. 1	—	—	—	Čl. 9 odst. 4
Čl. 11 odst. 2	—	—	—	—
Článek 12	Článek 9	—	—	—
Čl. 13 odst. 1	—	Čl. 3 odst. 1, čl. 4 odst. 1, čl. 5 odst. 1 a článek 6	Čl. 3 odst. 1 a článek 4	—

Tato směrnice	Směrnice 96/62/ES	Směrnice 1999/30/ES	Směrnice 2000/69/ES	Směrnice 2002/3/ES
Čl. 13 odst. 2	—	Čl. 3 odst. 2 a čl. 4 odst. 2	—	—
Čl. 13 odst. 3	—	Čl. 5 odst. 5	—	—
Článek 14	—	Čl. 3 odst. 1 a čl. 4 odst. 1 se změnami	—	—
Článek 15	—	—	—	—
Článek 16	—	—	—	—
Čl. 17 odst. 1	—	—	—	Čl. 3 odst. 1 a čl. 4 odst. 1
Čl. 17 odst. 2	—	—	—	Čl. 3 odst. 2 a 3
Čl. 17 odst. 3	—	—	—	Čl. 4 odst. 2
Článek 18	—	—	—	Článek 5
Článek 19	Článek 10 se změnami	Čl. 8 odst. 3	—	Článek 6 se změnami
Článek 20	—	Čl. 3 odst. 4 a čl. 5 odst. 4 se změnami	—	—
Článek 21	—	—	—	—
Článek 22	—	—	—	—
Článek 23	Čl. 8 odst. 1 až 4 se změnami	—	—	—
Článek 24	Čl. 7 odst. 3 se změnami	—	—	Článek 7 se změnami
Článek 25	Čl. 8 odst. 5 se změnami	—	—	Článek 8 se změnami
Článek 26	—	Článek 8 se změnami	Článek 7 se změnami	Článek 6 se změnami
Článek 27	Článek 11 se změnami	Čl. 5 odst. 2 druhý pododstavec	—	Článek 10 se změnami
Čl. 28 odst. 1	Čl. 12 odst. 1 se změnami	—	—	—
Čl. 28 odst. 2	Článek 11 se změnami	—	—	—
Čl. 28 odst. 3	—	—	—	—
Čl. 28 odst. 4	—	Příloha IX se změnami	—	—
Článek 29	Čl. 12 odst. 2	—	—	—
Článek 30	—	Článek 11	Článek 9	Článek 14
Článek 31	—	—	—	—
Článek 32	—	—	—	—
Článek 33	Článek 13	Článek 12	Článek 10	Článek 15
Článek 34	Článek 14	Článek 13	Článek 11	Článek 17
Článek 35	Článek 15	Článek 14	Článek 12	Článek 18
Příloha I	—	Příloha VIII se změnami	Příloha VI	Příloha VII
Příloha II	—	Příloha V se změnami	Příloha III	—
Příloha III	—	Příloha VI	Příloha IV	—

Tato směrnice	Směrnice 96/62/ES	Směrnice 1999/30/ES	Směrnice 2000/69/ES	Směrnice 2002/3/ES
Příloha IV	—	—	—	—
Příloha V	—	Příloha VII se změnami	Příloha V	—
Příloha VI	—	Příloha IX se změnami	Příloha VII	Příloha VIII
Příloha VII	—	—	—	Příloha I, příloha III oddíl II
Příloha VIII	—	—	—	Příloha IV
Příloha IX	—	—	—	Příloha V
Příloha X	—	—	—	Příloha VI
Příloha XI	—	Příloha I oddíl I, příloha II oddíl I a příloha III (se změnami); příloha IV (nezměněna)	Příloha I, příloha II	—
Příloha XII	—	Příloha I oddíl II, příloha II oddíl II	—	Příloha II oddíl I
Příloha XIII	—	Příloha I oddíl I, příloha II oddíl I	—	—
Příloha XIV	—	—	—	—
Příloha XV oddíl A	Příloha IV	—	—	—
Příloha XV oddíl B	—	—	—	—
Příloha XVI	—	Článek 8	Článek 7	Článek 6 se změnami

PROHLÁŠENÍ KOMISE

Komise bere na vědomí znění směrnice o kvalitě vnějšího ovzduší a o čistším ovzduší pro Evropu přijaté Radou a Evropským parlamentem. Komise zejména bere na vědomí význam, jaký Evropský parlament a členské státy v čl. 22 odst. 4 a bodu odůvodnění 16 uvedené směrnice přikládají opatřením Společenství ke snížení emisí látek znečišťujících ovzduší u zdroje.

Komise uznává potřebu omezit emise škodlivých látek znečišťujících ovzduší, má-li být dosaženo významného pokroku v úsilí o naplnění cílů stanovených v šestém akčním programu pro životní prostředí. Sdělení Komise o tematické strategii o znečišťování ovzduší stanoví značný počet možných opatření Společenství. S ohledem na tato a další opatření bylo od přijetí strategie dosaženo významného pokroku:

- Rada a Parlament již přijaly nové právní předpisy omezující emise výfukových plynů z lehkých užitkových vozidel,
- Komise přijala návrh na nové právní předpisy ke zvýšení účinnosti právních předpisů Společenství o průmyslových emisích včetně intenzivních zemědělských zařízení a opatření k omezení zdrojů průmyslového spalování menšího rozsahu,
- Komise přijala návrh na nové právní předpisy omezující emise výfukových plynů z motorů v těžkých nákladních vozidlech,
- v roce 2008 se Komise chystá návrhy nových právních předpisů, které
 - dále sníží vnitrostátní emise hlavních znečišťujících látek povolené členskými státy,
 - sníží emise související s čerpáním pohonných látek u čerpacích stanic vozidly s benzínovým motorem,
 - budou se zabývat obsahem síry v palivech, včetně lodních paliv,
- probíhají rovněž přípravné práce, jejichž úkolem je prozkoumat možnost, jak
 - s ohledem na životní prostředí zlepšit konstrukci a omezit emise domácích kotlů a ohříváčů vody,
 - snížit obsah rozpouštědel v barvách, lacích a výrobcích pro opravy nátěru vozidel,
 - snížit emise výfukových plynů nesilničních pojízdných strojů, a v co největší míře tak využít výhod nižšího obsahu síry v pohonných látkách pro nesilniční pojízdné stroje, který již Komise navrhla,
- Komise také dále pokračuje v prosazování významného snížení emisí z lodí v rámci Mezinárodní námořní organizace (IMO); je odhodlána předložit návrhy opatření Společenství, pokud IMO v roce 2008 nepředloží očekávané dostatečně ambiciózní návrhy.

Komise však usiluje o dosažení cílů iniciativy zaměřené na zlepšování právních předpisů a naplnění potřeby podložit návrhy celkovým posouzením dopadů a výhod. V tomto ohledu a v souladu se Smlouvou o založení Evropského společenství bude Komise pokračovat v hodnocení nezbytnosti předkládání nových legislativních návrhů, vyhrazuje si však právo rozhodnout, zda a kdy bude vhodné takový návrh předložit.

PROHLÁŠENÍ NIZOZEMSKA

Nizozemsko vždy podporovalo rozvoj ambiciózní a účinné evropské politiky v oblasti kvality vnějšího ovzduší a bude v tom pokračovat i v budoucnu. Vítá proto kompromis dohodnutý Radou a Evropským parlamentem a blahopřeje Evropskému parlamentu, Komisi a předsednictví k dosaženému výsledku. Nová směrnice o kvalitě vnějšího ovzduší znamená významný pokrok jak pro životní prostředí, tak pro veřejné zdraví.

Jak Nizozemsko již zdůraznilo při vypracovávání společného postoje, kvalita vnějšího ovzduší v Nizozemsku je silně ovlivňována přeshraničními vlivy, a proto bude těžit z provádění účinného evropského přístupu. Hlavní obavou Nizozemska bylo, aby směrnice stanovila vyrovnaný soubor opatření na evropské a vnitrostátní úrovni, jakož i reálné lhůty pro splnění stanovených norem. Pouze za těchto podmínek mohou členské státy dosáhnout ambiciózních cílů, jež byly stanoveny.

Nizozemsko s potěšením vítá prohlášení, v němž Komise uvádí, že opatření na úrovni Společenství navrhne včas. Aby mohly být normy obecně a včas splněny, je vhodné stanovit příslušné obecné směry Společenství v oblasti zdrojů energie. V tomto ohledu by Nizozemsko rádo poukázalo na nedostatek údajů týkajících se emisí a koncentrací $PM_{2,5}$ a zejména na nejistotu, která v této oblasti panuje. Je samozřejmé, že Nizozemsko udělá vše, co bude moci, aby rychle splňovalo normy stanovené ve směrnici. S ohledem na současný stav znalostí se zdá možné celkově dosáhnout uvedeného cíle. Cílem národního plánu spolupráce v oblasti kvality ovzduší (*Samenwerkingsprogramma Luchtqualiteit*), který Nizozemsko v právě vypracovává, je zajistit, aby byly tyto normy splněny včas i tam, kde jsou ještě překračovány.

Nizozemsko vítá fakt, že Rada a Evropský parlament ukončily včas své druhé čtení, takže směrnice může vstoupit v platnost počátkem roku 2008. To je zásadní pro náš vlastní národní program, jakož i pro opatření v zemích, s nimiž sousedíme. Nizozemsko bude usilovně pracovat, aby zajistilo, že národní program spolupráce a všechna místní a regionální opatření jsou dostatečná ke splnění evropských norem.
